

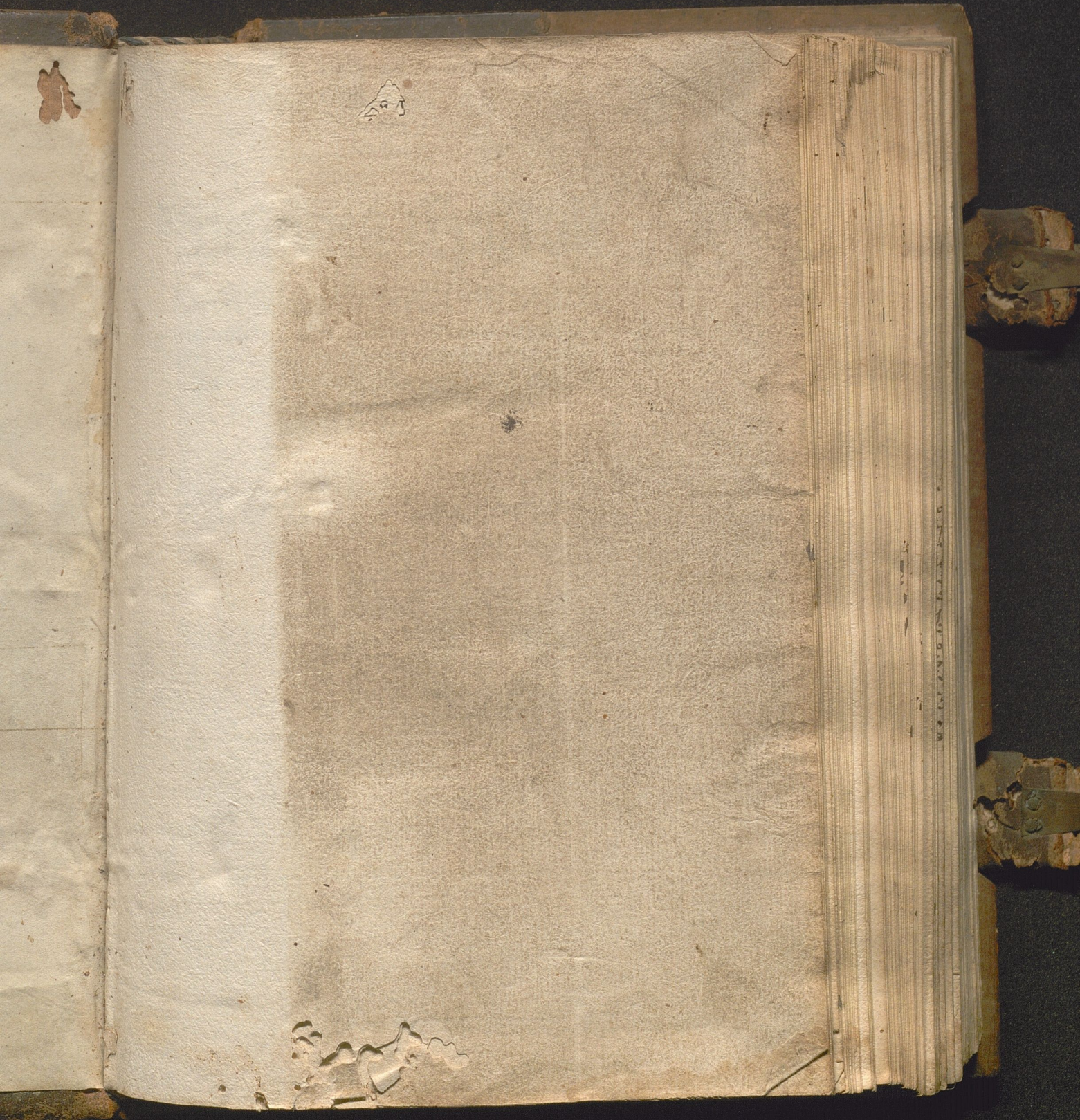
no. 1514.

Georg 1514

Georgs-B.

[415]

B

Ma

stra te

mo l

n

41

Minor Epistole

Marci Antonij Sabellici viri no

stra tempestate litteratissimi: ex cuius elegantissia
mo Epistolaz opere/pro rudibus latini sermo
nis adolescentibus/hę que videntur succi
nctiores extractę & suis argu
mentis illustrate sunt.

George-B.

Epistolarum utilitas maxima est Summa
ta quia eius sententi
am notant

Alis & Venitabem

in quam copiam
pluribus aliquibus

to vultus vobis
duo quibus duo
sunt dicitur
quod de vobis
in sub vultus
quod de vobis

Politicis
varia vni
legantia
femida florida
dignus
Aristippo
mo Q. naxta

Epistolaru Utilitas maxima est Summa

inditas vis & famulos egregia is em absentis tuncq pntes alloqui
mre his amicitia combang amittim in eorum copiamq: copiamata:
Ne tpe dimittere habetur: sufflamq ne mltim amore feruor obloroz
dignita impesunt Amore igitur longitatem quasi Venitabem vel
folle exiamq & sufflamis vintitudinaria pceptione p aptos in hore
parom Unde inquit Herod Quiliana: His digna note ptecca
pelagop ferre Despuit acceptis hore ab hore netas: Solo de
inq littere mltis colloqui aio tuncq & pntes famit quos loz
interualum tuncq se mngim & absentis fort: Hor de ptecc tes
tamr dng Hieronim in apta ad Icomatid et Augstin: Quo
tenybiq inquit Egaxissimiq m vltis note manq vident in
psta vestigia: totens am ego hie no fm vos hie est accidit vob
vera diani & in Has pntes vos videbam: nro ad lina pntes
dint Templic tuncq reactos de Viagritudine dng Her sola manq
res est que hore absentis pntes fait vlt pntem dat qnag m co
no vo sententia quod em est vt ita dicant pntes interentes q per
Lapas & loqui & audire quos diligas Nam ex vntas illi hialis hore
quos Lapas Amos appellat: Qm sibi vt in Algeuore Lico
ait: vni ferimo vnt respicbat Jante hore & mnterans vnt
in dactolat eligio codicillis aut in vntabz arborz: Minima Lptaz
colloquia missitabat: quato igit nos ex polito iam acti mto ad ho
deberiq amittat: qd illi sibi pntent: apud qd erat vnta vnta
tas & qui hntitate quo domno respicbat: Her illo pntis no dng
mre erat bonam vnt pntatores: hor mntiq vntissim vntissimiq
appetare quozq vntibanda hntissimiq quasi quoda rogelu e
in quo vntaz optimiq & vntissimiq maxie oblectan p q m qat
qpe pnt e hore aut que mntent: hie hor itaq mntiq vntiq aptaz
varia vni ex vntissimiq ex vntis no ob singulare dendi mntoz ar
legantia e am oco eig Amnta pntis ex vntiq pntiq vntia atq
femida florida & hntentia clauaz no mntiq affectatos mntata
dignus e ego que adolepntis mnt legant quodiano vnt pnt e
Aristippo habeat ad que vnt ad politicis regula pnt Lptas
relaborent nq

od
Lepo vntis
contra em
pntiaz Sa

Uniq Antoz
pntis dng
tam hie qui
mhat qd vnt
mntata sup

netias
m q imm
tas om
si in nor
vt soles
tam off
charus
vntur

Quod fit
m vntis
no vntis
re vntis

ri ne po
re velis
re est car
ex tuis li
scere in
ciscunt
benignit
hoc perf
lucis cur

Oh
Dignim
dignim

172

Ad
Leptin vinctus est nullus dignus hys inter dignos & indignos Sed ventos mors in terra estimari. Et
contra in ista res vinctus & dignus hys inter dignos & indignos Et ordinat vinctus qd
peritiam Sed in ostentat & dignitatem sua ip

Mar. Antonius Pomponio S.

Excusat se ac quendam commendat.

Commissus t. o pompon

Ididem te libenter: dum fui Romae nisi ve
gentibus de fratre nuncijs - cuius vita - ob
grauissimum morbum in marino esse dis
criminare dicebatur. bene pieceps istinc abij
ssim. Tunc si recte vales gaudeo et grati
lor. Ego longis fessis itineribus nuper Ve

Ungar p. Sabellius
quor. Lept. vinctus
quod Romae fuisse no. to.
nenerat. d. m. d. omni
quidam ei vinct. rom.
intendat ip

Vauich
gratulo
hys de

netias veni et si lassitudinis plenus non tamen mei Pomponij immemor. Antonius Vicerinus qui nostras tibi atque litteras omnino est in meis familiaribus per gratum tibi feceris. si in noua conditione querenda: tua vti volet opera libenter ut soles ei accommodaris et si in subleuanda eius inopia non tam officium nobis q. pietas spectanda est. *Ergo spero vbiq. charus nisi istic casu ut vrbatissimus ait poeta non ratione viuatur. Vale.*

Deus est q. h. h. h.
ibi mag. potat. q.
officij hor. est obsequij
causa t. m. d. a. farat
id. m. x. m. admodu
grat. si. v. m. mag. q. m.
do. p. m. l. dignitatis a
liqua ma. dilig. v. m.
us ip

M. Antonius Catalutio fratri.

Cupit certior reddi litteris.

Quis tu. viuunt alij domestici ad vna peristis om
nes. Nam amatus est et ego vestras litteras suspirare
non desino. Non possum non vehementer suspicari
ne postq. a vobis discessi aliquid acciderit quod tu me late
re velis ne absens luctu et merore coficiat. Sed id certe torque
re est tamdiu sollicitum et anrium habere. Tunc si potes fac
er tuis litteris intelligam: quid istic agatur liceat et mihi cogno
scere in quo res vestre statu sint hodie. Quotidie ex vrb. profi
ciscuntur qui vestras ad me litteras ferre potuerunt. Nos dei
benignitate hic satis feliciter agimus. Sed quo minus successu
hoc perueniamur tue et aliorum qui mihi charissimi estis. Sa
lutis cura et sollicitudo facit. Vale.

Ex d. m. d. m. o. p. l. e. m. o.
te. cap. s. p. s. p. i. o. n. e. s. a. l.
quid adu. s. e. i. a. r. e. d. e. s. t.
se. p. e. n. t. e. s. h. u. s. s. m. s. a. b.
e. a. p. o. l. l. i. c. i. t. u. d. i. n. e. s. l. i. n. a. r.

Marcus Antonius: Umbriani.

Honestiorem conditionem offert.

Dignus & p. m. o. p. o. n. i. s. p. o. n. i. s. p. o. n. i. s. p. o. n. i. s. p. o. n. i. s.
dignus ip

Ungar. Antioch
procurator dicit
tem. hys qui
mitat. q. ego
mittata ip

Quod sit
v. i. s. l. i. t. t. e. r. a.
ad. e. d. d. i. s.
re. u. o. c. e. r. e. m.

Bo
lloqui
emata.
Storoy
o vel
Bope
terra
o de
Leas
Eplos
loroy
Notos
o tel
Quo
m
Ado
no
ingur
ro
per
e h. o. i. s.
Lico
ipn
ptay
ed no
ipn
lar
mmq
u. e.
q. at
ptay
or
ar
at
uata
Pa
ptay
or

¶ De his libris tunc la: lo flumina liquida ex motu oppitaximus Ex
quo loco dispendium Oppitaximus montes esse hic aut videtur ampi
pro populo illos montes inhabitantur

Conditiones offerre Um
troni & magnat an p
fobis & fidem oppitax
gimis obstruam dem
grandi fambras fit

¶ d. si gdnom vob
pp infirmitate l fido
oppitaximis obstruam
suspicio no pot scribi
ut alio in eam appret
mib ip

Oblio te lenta febre: pluribus diebus conficiatim
quod non potui nō egre ferre. Sperabam fore: ve si
Oppitaximi isti nullam tecum mercedē pacti essent
paucis diebus: te in alore spe questus: honestioreq; conditione
alio tr aducerem. Eratq; quū hec scripsimus: iam res ppemo
dum ex sententia confecta. Tu vero scribe ad mē an tibi inte
grum sit: quum voles: istinc abire: nam si: quod nolim: fidem
obstruisti tuam: aut per aduersam valitudinem minus veni
re potes. Non est cur alienum commodum: vana expectatio
ne: frustremur. Vale.

¶ M. Anto. Antonio. Carfio.

Las amici postulas &
ppetant vob maximi
munit / ang voluptari
amici vob ignoratoni
tantimodo p tunc bax
dint

¶ Om pte significat
varatione l commisso
ne a labore sed q
qm iudys liaz opay
dant nerage s vt a re
fate negotis Vana sint
Zato firm est vt om p studio liaz amipia

¶ Si litteras amici expectare scribit.
Go iam pude tuas expecto litteras: sed nulle ad me
perferunt. Quid nos suspicari oporteat: per te facile
potes intelligere. Tu: rogo quicquid id est mihi signi
fica. Nos hic: dei benignitate: et celebrare nos: et multorum
gratia: floremus. Vivimus in hac hoim luce: floremus italie: litte
rarij ocij copotes: sed vestrarū rerum ignoratio facit: vt minor
ex presenti succesu: fructus a me percipiatur. Age queso: et si fi
ri potest: sollicitudinem hanc nostram erime. Scripsissem ad
te plura: nisi tabellarius iam nauim conscensurus: litteras con
ticio flagitare. Vale.

¶ M. r. Anto. Carolo suo

Proprietate sua amico
exponit & munita id
compata dazo mthio ap
mmo se polluat missu

¶ Sibi bene esse scribit ac munuscula se missu
rum pollicetur data occasione.
¶ Si nihil erat quod ad te scriberes: quū has tamē ad
domesticos darem litteras: nō potui nō meo insticu
to aliquid ad te litterarum dare. Erat igitur omnia
que a me in presentia scribi possunt: summa hec: vt scias dei be
nignitate nobis bene esse: ac vehementer cupere dari nobis oc
casione aliquā mittendi istuc munuscula quedam peregrina
rum rerum matri tue foemine optime comparata. Tabellarij
qui quotidie vltro citroq; cursitant: ne rogari quidem sinunt
se: adeo omnia auersantur onera. Ceteri: si qui sunt: aut nobis
sunt omnino ignoti: aut ingenue ob locorum distantiam: labo

frendoy
rem re
termiff
be licce

no plamy
derit sa
displice
nostra
suspecta
presidi
auctoz
tis me
bette h
nri ita
possim
cupate
tibi ass
teris. o
no nug
Vale.

9
tum: C
ignau
um et
petuis
Senon
moditae pollicet
Hd Hor est v
este vider
in hox
republic

rem recusant. Expecto occasione aliqua dari: nullam certe pre-
terminissurus. Vale. et Camillam tuam iulura: cura obsecro: ut
be littere nostre qz primum domum perferantur.

¶ Mar. Anto. Hermolao.

¶ Audiuit qz Hermolao barbarus observatio-
nes suas in Plinium non probaret.

¶ Odio te nostras in Pliniū observationes lectitasse
essez omnino aliquid: quod tua ista Minerva non
probet. nec quid sit in illis quod preter cetera offen-
derit satis cōpertum habeo. tantum affirmare possum. si tibi
displiceo: cui semper placere volui. iam nos nihil esse. Omnia
nostra vana esse. et indigna. que in apertum refrant. Verum
suspitari libet: iccirco aliqua minus probari. quia nullo maiori
presidio firmata. in medium processerint. Putabam ego: quia
auctoriū noia quorum vto: testimonijs. rebus subieceram: la-
tis me legentibus fuisse. Sed longe aliter. ut vides. accidit. at
bene habet quod nulla adhuc ignorantia. notari sumus. expe-
riri itaqz libuit an fidem tibi nostram. et strenuitatē. probare
possimus. Ceterum quia nō erat cur tibi maioribus rebus oc-
cupato molestiores esse vellem. Satis habui tribuno isti. qui
tibi assidet. totius stratagematis rationem explicare. Et ijs li-
teris. quas ad illum dedi. poteris cognoscere. si mus ne omni-
no nugari. an aliquid laboriosa ista lucubratione viderimus.
Vale.

¶ Mar. Anto. Fragellano.

¶ Monet ne de desidia posthac accuset ac ut scri-
bat se pissime citra tamen conuicia.

¶ Vid me nunc desidie hinc ignavie accusas. an quan-
tum hic negotij sustinea ignoras? Quid a me cōgru-
dis quod per curas. et labores est tibi semel denega-
tum? Quid si me pedibus vincitum. iacentēqz. celerare iubeas.
ignavus ego. an tu parum tempestivus. qui hunc velis tibi oc-
cum et tempus imparire. cui ne respirare quidem de ur. a per-
petuis laboribus. tanqz multo difficilius sit frigida. et amena.
Zenonis iara ociose terere. in nemorosis hortis Rheeci vini sic
sit are tū qui probem

¶ Inas in Plinio ob-
nationis Hermolao
impbar dolet. Sed
impbarioez causa se
offare dicit & totius
roez rei rebus illig ex
plicammy ty

¶ Imparitate redax
gint fragellam qz rea
deas aptas flagitet ab
comparissimo p inde ac o
digo in
¶ sunt quada feludant
¶ d. sunt em tū qui
¶ di offm qd omzi tūoz
¶ est ante comparissimo ex tūoz impar
¶ timoz Indicare

¶ Hora Ideo
tibi exmpio
obfinationibz
quada ming
pbalis est
videt qz no
plenu pax
mris polig an
toritate in
lure adita
sunt ap

¶ Amas ego
qui has ad
aliqui pax
ntax dent
conz & tū
tomoditate pollax oportet

¶ Hor est vnde ar sit h longe distanior atz apperior
est videt vna illa que ad extremo vxi luxu dūm
in hoc filnafi mta amena jara ac tū estno grand fugg respicna qz vxi in
republica alicz negotiissimū mntare

oppitaximo Ex
ut videt ampi
ten sign
ctatim
vix: de si
essent
dione
ppemo
tibi ince
fidem
s veni
ctatio
ad me
te facile
sign
cozum
e: lize
minoz
te si sic
in ad
s con

¶ ab
tū
mū
be
oe
na
rij
me
bis
be

epistolae et nroq; ad finem bibl

rare pocula. Neq; ubi te pulchre curaueris pomeridianis cantu
musis vacare quam in negotiosissima ciuitate negotium su
stinere gratissimum. per C. Plinij ^{salubritas} salubritas et obscuras ambag
ges numerosum agmen ducere. Desine si pudor est nobis hoc
nomine obstrepere ac tantisper viue ocio isto contentus: donec
per litteras ^{amicorum} eorum: qui te non minus absentem amat qz presen
tem. sacris Venecias accersitus. Litteris tuis vehementer dele
ctor: sed volo eas conuitio carere. Tu itaq; scribe ad me sepi
me: sed tu meas non admodum frequentes expecta: que si que
fuerint: breues erunt et ^{substantia et quod immo scribere} tumultuose ac certe tales: vt magis vi
expressas: qz vltro datas suspicari possis. Vale.

Mar. Anto. Carolo suo.

¶ Munera promissa se missurum scribis habito nuncio

¶ Vm plus ocij nactus fuero plura ad te scribis: nunc
breui sic habeto: post meum Venecias reditum: me
nunqz destitisse diligenter obseruare: per que ad vos
mitterem Damascena illa munera: que nobilissime femine: ma
tri tue: fueram pollicitus: Vir credas quantam mihi sollicitudine
ea res iniecerit: quantuq; pudoris: quasi per me steterit: quo mi
nus ad hunc diem sine vobis illa delata. Nullus hinc ad vos
profectus est: qui no meis precibus fatigatus abierit. Sed: qui
precibus: aut pretio flecti poterit. fuit nemo. Expecto: immo
obseruo occasiones oēs: ac si qua post hac oblata fuerit: tam
libenter arripia: qz quid diu optati libentissime. Marcum An
tonium: et Camillum saluto: matri tue optime. Camilleq; con
iugi tue amantissime: me etiam atq; etiam commenda. Curas
sine amas: vt he nostre littere domum perferantur. Vale.

¶ Mar. Anto. Iosepho.

¶ Gratulatur amico ac se amantissimum sui osten
dit et quendam sibi insinuendum commendat.

¶ Ratulor tibi: vir ^{optimus fructus} amicissime: quod Belus: ^{ad instm} vt au
dio: te publice in actorum: et si sero: gratulor: tamen: ^{ad pube}
cupioq; feliciter tibi euenire: quod no paruis miquis
ceperis: et publice profiteri: video factum esse tibi gradu ad ea
laudum meremeta: que de te sum mihi semper pollicitus: vti na

*Id est Cna qz megeni
vini ac naxind ompae
circa diffinito an objm
ad Lay plinij macep
dationem*

*Quod inuere qmista
tampesting mltare no
pomerit/ qmista/ pad
p se pmi missum ob
lato mntio pollicetur*

*Brantia Camico de
mides publice pffioz
adepto amoleiq; son m
eum testam a landis
eig publice se celebras
se munit*

tibi in ta
fauor ab
loco defu
quippe e
vt qui ea
de cecior.
qui nos
differenq
mibi nen
abs te an
riter cō
quantur
mus: qu
tris sui fi
batione
pōtuerā
ceris: vt
dationer

oem per
uit plac
pium d
et popul
duo in p
Ipse pu
no amb
ipse pres
respond
debet. C
re no pa

tibi in tanto rerum ^{proprio contra} tharum laudum: vel spectator: vel
fautor: adesse nostrum testimonium ad te quandum nullo
loco defuisset. Quamq; nihil est virtute ipsa commendabilius
quippe que ita omnibus tue vite partibus elucet: ita sese effert:
vt qui eam in te nō erosculetur: Phineo credi possit et Oedipo
de cecior. Sed qd nostrū sit de te iudiciū malo ex his intelligas
qui nos quq; in coronaret ceu hoim: de ingenijs nostri seculi
differentem audire: nūc tantum de vno habeto chariorē esse
mihi neminē. Da operam vt ego quoq; intelligam me mutuo
abs te amari. Reliquū est: quod ab humanitate tua nō medio
criter cōcedo: vt: si me amas: si me tua amicitia dignū iudicas:
quantum pote admitare: Vt vrbannus homo mihi amiciffi-
mus: qui de me: deq; meis studijs: optime merite est sentiat fra-
tris sui filiū: que tibi instituendū tradidit: esse tibi mea cōmen-
datione quā cōmendatissimū: et omnibus officijs que abs te
potuerant in me proficisci. illud oim maximū putabo: si ita fe-
ceris: vt Vrbannus vir optimus intelligat: hanc meam cōmen-
dationem: apud te non parui ponderis fuisse. Vale.

¶ Mar. Anto. Georgio Nerule.

¶ Scribit se carpeim legisse commentarios rerum
patrie ac eosdem probat.

g **Loigijs Nerula Alexandrinus M. Anto. coecio si-
ue sabellico. Rerū patrie Commentarios: q̄s nuperri-
me perscripsisti: carpeim legi: nec enī ocium fuit ad
oem percurrēdā historiā: que iam in volumē spaciosum cre-
uit: placuit maxime diuisio: et digeste materie inscriptio. Nam
primū descripta regione terminatis a finibus tum que gentes
et populi patriam tenuerit: multa supra repetens exponis: que
duo in primis seruanda sunt ab ijs: qui veritati cōsulere volunt.
Ipse preterea stilus ad historico charactere haud dissidet. qm̄
nō ambitu verborum: aut figuris oratorijs laboras. Sed res
ipse p̄sse: ac perspicue ex dignitate tradūtur. Qd si cetera his
respondet que in transcursu legimus: nō parū tibi patriā ipsa
debet. Cuius loca: ac fines recenscas: veterum res gestas: interi-
re nō patiaris: et quas recenter per incursiones barbarorū cla-**

Primo fuit Augustus
rex qui fuiti Gaxpala
vō vnoze filij occidit
vstere magnitudinis
p̄mon dij ortus in pri
uauit: Atz illi Harpi
as obierunt amū geny
dian gar rapare q
illi dapas et reliqua
om̄ sedabam

Probat Nerula rem p̄p̄
comendatāq; Sabellicū q̄
p̄p̄ & p̄p̄p̄ fuit vno
oioq; fuit & amboz am
page p̄p̄p̄ fuit / patria
q̄ si pl̄rimū debet ait
Anod gesta eig in mortali
m̄i q̄donant

an
ne
is
ea
na

Domini non semp loci significat In quo habitamus Cape p contento
incipit p familia

^{pua ma}
des acceperit tuis istis comētarijs eternitati comēdes. Vale.
¶ Mar. Anto. Catalu. S.

¶ Inoy discipuloy m huc
in res m dnd accepim.
indnar fecari / rogariq.
vt res d fmat vōm ha
beat

¶ Aperit profectū duozū et monet vt rerū suarū rōnē habeat.
¶ Tu cū tota domo vales bene est nos hic dei benig
gnitate valemus Stephanio noster oēm mentē: cu
ram et cogitationē in bonarū artū studiā coniecit
cepitq iam effulsit vt ita dixerim habens - studiū decurrere
quod certamē tyrunculus res: m dabat - vir credas quantum
deus profecto nobis sperare liceat - sequit̄ es Marius nō cō
equis passibus. spero oino fore vt illū vobis virū egregiū ressi
tuā. Tu vō q te huc venturū scripsisti - caue venias - ac ne aliū
quidē quantū in te erit patiaris ad me venire habete obsecro.
et vos qnq alq mearū verū rōnē: quē peregrinatio illa supio
ris anni tanta lassitudine affecit - aut vir ad hunc diē respirare
contigerit - scis credo quid dicā - satis tū et Antonia habetis - si
adulescens non minus est mihi qz vobis charus. Vale.

¶ Mar. Anto. Palmuleio.

¶ Commendat amicum.

Sacerdote quōsdā com
mētat palmuleio in
optūdo sacerdotio vt
ad sit / rogat / ac dōm
rapō fontat / pūdio fia
& mearē

Sacerdoti modo jure
dote dignitate p ma
jardote pūm qd
nos bnfimz dūm

Offinus Laudensis qui has meas tibi attulit litte
ras et si nulla maiore est mihi iunctus cōsuetudine
eruditio tamen et probitas viri que a multis predi
catur faciunt vt tā mihi sit charus - tam dico et iucundus: quā
si ex his vnus esset - qui diuissime mecum vixerit. Ipse veniē sa
cris operaturus venit - nisi forte oblatus huc sacerdotij spes veni
entē frustrabit faciet - humanitas tua rem mihi gratissimā si r
in consequendā dignitate hōiem iuuerit - et in ea tuenda fouere
perseuerabit. modo is sit - aut multotū vt dicit testimonio - nec
ego quidē vārio: aut obscuro: mihi predicat - erit mihi vehemen
ter gratū - si eum benigne et mansuete - accepit - ita tueberis - vt
ille plane intelligat - meā hanc comēdationē sibi apud te - nō
mediocriter profuisse. Theolauū nostrū - virum clarissimū - sa
luto - cui fortunās meas omnes - studium - industriam - officij
amicē despondeo - tradoqz.

¶ Mar. Anto. Jacobo Maranensi socio.

¶ Commendat amicum ac rogat vt eum iuuet.

¶ Inoy discipuloy m huc
in res m dnd accepim.
indnar fecari / rogariq.
vt res d fmat vōm ha
beat

Hoc e qd ma talis fuerit quid est in a
niste offmante testimonio & rōm dnd
& dōm m qd dōm qd
C

In gar

¶ f
fessionis
predicatio
dare: facti
rio: et hun
ter dōm se
ctōm dnd
ad hunc d
minem ip
sarij intel
apud te m
¶ Mo
¶ 9
aliorum si
te agimus
fit chario
ioia anhel
mibi tecū
scribi possi
clarig ing
grādis exp
et industria
enim illi
oporteat. L
te dedit epi
Antoniam
¶ Mar. A
9

^{Amicus} ^{aut} ^{meos} ^{oblimis} ^{asse}
nes aut nos: qui hic sumus. ^{penitus} ^{eorum} ^{animis} ^{excidisse} - fuit
nostra expectatio non brevis: sed vana: ut vides: et irrita: quid
illi sibi velint perpetuo hoc silentio non intelligo. Ego: ad hunc
diem: ^{mensarios} ^{quibus} ^{fuerat} ^{pecunia} ^{illa} ^{ab} ^{initio} ^{appensae}
^{molestare} non desisti: ut vellent quandoque et suorum litteris cognos-
cere: sic ne tuis summa illa representata. ^{Longissime} ^{Fluctinus}
ille (scis. quem dico) protulit mihi ^{chirographum}: quo apparet pe-
cuniam: non multos post dies: ^{quia} ^{tabellaris} ^{us} ^{hinc} ^{profectus}
esset: fuisse fratri tuo (si fratris est tui chirographum illud) Ro-
me expensam. Nitro ad te chirographum. ut per te quid actu-
sit cognosceres. si fratris illud est res in tuto est. tu vero. rescri-
be ad me quid agas. et quid istic proficias. Nos hic recte vale-
mus: dei benignitate. Venetijs.

¶ Mar. Antonius Palmuleio.

¶ Commendat duos fratres ac petit unum. ut aliquem ad
sacrorum usum constituat in ediculo diui Marci.

¶ Dionij fratres: qui cum meis ad te litteris veniunt sunt
in meis amicissimis. hi ab equitate tua impetrare cu-
piunt: ut proprio sumptu sibi liceat in diui Marci
ediculo: que Scruenacij est: unum aliquem ad sacrorum usum con-
stituere. scio ego religione incollum solere ea. que a tua prestan-
tia petuntur. sine amicorum commendatione ab omnibus im-
petrari. sed ut amici officio fungar. a tua peto amplitudine. ut
pro mea in te obseruantia: Doionios ipsos clementer ut soles
audias: ac quantum tua dignitas patitur: efficias ut illi plane
intelligant hanc meam commendationem non minus apud te
ponderis habuisse. quam ipsi ab initio putarunt: et ego habiturum
dixi: erit id mihi vehementer gratum. Vale.

¶ Mar. Antonius Cauatio.

¶ Scribit sibi non licere per multa negocia lucra
brationes amici recognoscere.

¶ ^{Scisti} ^a ^{me} ^{ut} ^{opuscula}: que nuper edidisti. reco-
gnoscere: fuit certe id mihi vehementer gratum. Quod
tu homo singulari ingenio. elegantique doctrina. tunc
mihi tribuas: quantum nec mereor. nec postulo vidissem. lucra

*Monsieur dionij
lari qui apud tabula
et mensarij factores
penuria et penuria
minuat*

*Amicus Palmuleio com-
mendat ut se illis facit
de quorundam scriptis in
petitionibus suis*

*Quodam amicus prepra
am dicit sibi ad no li-
cere tunc pro pluri
ma negocia que videntur
per*

brationes
sistem. O
culissim
sed ut tui
De sic cer
nihil perp
tis difficil
tera nego
in Tranq
viris illu
tiones qst
in more de
ca lectione
Alium igit
lingas: ne
m et volup
ocium lic
¶ 2
mea causa
familiarit
ipsum non
Ponticus
humanita
hi conciliat
ediam cog
to. ut si qu
bus tribu
dare co. ue
libenter fa
eius: quo t
non vu

^{ma opmila} brationes tuas libenter: nec Aristarcus ad eam lectionem acce-
^{sipta concupis mox Aristarcus gematim qui rucina hunc vellet} ssum. Quod tu satis ^{morant. Hora: sic} vercede a me petebas. Certo scio ex ista
^{Aristarcus nec dicit} cultissima officina nihil erire: quod non sit idē cultū: et elegans. ^{quod ego amica offe}
^{sed in magis} sed ut tuā potius mirarer: mirandoq; tibi absenti gratularer.
 Ne sic certe haberet: nemo est hodie in certis me uno occupatio-
^{maxis hie et argumina} nihil perpetuis. et ut vrbaniſſimi potte ne verbo utar: catena-
 tis difficultus curis. Quippe qui paucissimis diebus: preter ce-
^{Paraphrasio pomel:} tera negocia que me undiq; viget. ^{hor: ditionem pntefax} sim paraphrasim nostram
^{alia de interpresdano} in Tranquillum editurus. Tres de situ vrbis libros. Duos de
 vrbis illustribus: vnum de administratione provincie: obserua-
 tiones q̄ plurimas in Plinij: in quibus recognoscēdis: et solet
 in more dedicandis: quicquid succisimū temporis datur a publi-
^{Simissima ipa ad aloga} ca lectione. eorum absumitur. nec adhuc cū his ^{issimis latini ligni amto:} paria facimus
^{reby ea dunt que a pa} Alium igitur tibi circumspice cui commodius id negotium in-
^{gunde vrbis nro pntefax no} iungas: negotium vocabunt fortasse alij: mihi certe oblectatio
^{bis supsim} et voluptati fuisse: tanti viri lucubratiōes cognoscere: si per
 ocium licuisset. Vale.

¶ M. Anto. Lcardo Rhoseo.

¶ Amicum amico commendat.

Va egregia in me voluntas: benevolentiaq; singula ^{Ponticus commedat in}
^{gar opta ut eig nego} ris iam antea mihi in multis haud obscure perspe-
^{tyo agende amicum} cta facit: vir humanissime: ut si quid sit: quod vel
^{propter} mea causa: vel amicorum: qui idē sunt et tui: per te fieri velim:
 familiariter id abs te et quasi meo iure petere nō dubitē: quod
 ipsum non semel antea feci: et nunc cum opus est libenter facio.
 Ponticus qui has meas tibi attulit literas: homo est egregia
 humanitate: eruditioneq; singulari: atq; per hec duo nuper mi-
 hi cōsiliatus. Quid ipse secutus hinc ad vos navigarit: et ipso
 eoriam cognoscis: illud ab humanitate tua etiā: atq; etiam pe-
 to. ut si quid sit in equo illi commodare possis: tancum eius re-
 bus tribuas: accommodes quantū nostris: omni tempore: cōmo-
 dare cō uesti. Est: nisi me amor fallit: dignus cui omnes boni
 libenter f. ueant. sed in hoc hoie eo tūm mihi officium erit gra-
 eius: quo illi audatius recipi soiet: ut mea hec futura esset: apud
 te: non vulgaris commendatio. Vale.

Rogar hanc ad omnino
missas gratiam sibi do
mno respiciat

Marcus Antonius Carolo suo.
Petit ut littere domum perferantur.
X omnibus officiis: que multa et magna mihi sano
inde a nostro veteri contubernio: prestisisti. Carole
humanissime: hoc erit oim maritum: longeq; gratif-
simum. si dabis opera ut he littere nosire: q; mansueti cuiusda
sunt ponderis: cōtinuo domū perferant: ne eorū: quibus credite
fuerint: incuria intercidant vide amabo. **M**atrē tuā: **f**iminam
nobilissimam: et fratres iubeo saluere. **V**ale!

Alimus quod & de ma
fuprarib; & de Venetis
vob; sibi ginnasiora a
mno mittit p. leg. amb.

M Antonius Leonardo Lauretano suo
Petit ut libri de sira vrbis et magistratibus perlegant
Ibū: quē ubi vir clarissime sacram pollicitus: emisi-
mus tandē: pro mea in te observantia postulo: ut si
eum legere deceperis: perlegas: erit certe aliquid in eo:
quod te plurimū delectare possit: nam et veterorū magistratu-
um rationē et vrbis sicut cōtinet: utrunq; ni fallor: tam accura-
te executus sum: ut cū fueris in ea lectione versatus: ure dubita-
re possis: sit ne maior Venete vrbis fortuna: et amplitudo: an
ciuium equitas: et iusticia: sed hec de his: sapientissimum iudici-
um tuum boni consular. **V**ale.

Mar. Anto. Thome Trivisano.
Narrat se Venete vrbis sicut tribus volu-
minibus explicasse.

Amo castrica linamq;
pognat p. res libris
de sira vrbis Venetianis
in dicitur sicut exponit
tam addens quāq; il-
lis addiderat librum de
magistratū Venetorum

Elucissime vrbis vestre sicut: tribus nuper volumini-
bus: explicavi: vir prestantissime. **T**entavi calamo
assequi: quod et pictor pincello: ut rem totam legenti-
um oculis subiceret: tu vir clarissime: si vacare: cognosce que-
so: an quod volui effecerim: and acter ne nimis a me sit factum:
quod tam procul hoc quicquid est ablegaverim alij videbunt.
Ego lucubrationem ipsam Hieronymo Donato: qui nūc Ro-
me oratoris munere apud Alexandrū pontificem fungitur: eo
consilio inscripsi: ut et mei Quirites: qui locorum distantia rem
tantam: et vbiq; celeberrimū: videre non potuerunt: velut in tabu-
la quadam: ceterum operet ut spero iudicabili figurata: cernere-
rent. adiecti illis: immo pectuli libri vni de Venetis magistratū

Ablegare est alio mittre & est
simplim a legare ut dicitur Venetis
qm in legationib; alio mittuntur

libr
tibus. quā
nes gence
ticiam: et
una: et a

gymnasti-
alienum d
dare: ea d
bus tuis
te erit am
humane
Somma
est: ut mo
bus ra h
minis dil
ter grati

Etiam qu
quo vigi
etiā prop
gi: ut nō
tris mei
scribere:
nos ipse
sira am
cedo: ut

^{liber}
libris. que serenissimo principi superiore anno inscripsi. ut omnes gentes plane intelligant. Vestre florentissime republice iusticiam: et equitatem: haud minorem esse quam ipsius sit: vobis fortuna et amplitudo. Vale.

Mar. Ant. Benedicto Triusano: Padue pretori

Optat ut Cretico philosophie professori salarii augeatur

Odio hic: pro collegio sapientium de salario et mercede Cretico augenda agitari: philosophatur is grece et latine: multa celebritate nominis: in isto clarissimo gymnasio. Ego: qui doctis libenter fauco: nihil a meo officio alienum duxi hominem eruditissimum tue amplitudini commendare: ea dico commendatione: que diligentissima esse potest omnibus tuis in me officij: que multa et magna esse fateor: hoc certe erit amplissimum: si tui mea causa: tui suo veteri instituto: humanitas tua bonas artes: in hoc homine fuerit completa: Summa eorum omnium: que illi in presenciam prestari cupio: hec est: ut tuo testimonio: si testimonio opus fuerit: apud eos: quibus res huius decernende provincia delata est: dignitatem hominis diligentissime per te ornatum velis: erit id mihi vehementer gratum. Vale.

Mar. Ant. Sanctonino suo.

Petrum Faselolum amico cuidam diligentissime commendat ac laudat.

Quis Faselolus qui has tibi attulit literas. Vetus est hospes meus: ac preter hospitium religiosa quedam intercedit mihi cum ipso homine: necessitudo.

Item quid mihi coniunctius esse potest: aut debet hoc homini: cum quo viginti et amplius annos tam coniuncte vixi: ut fortunę etiam propemodum indifferente ambobus fuerint: hec ego oia collegi: ut non ignorares quod oporteat me de commodis Faseloli copartem esse sollicitum: et si superuacuum videri possit: ad te de his scribere: qui omni tempore tam amicus: verique nostrum fuit: quam nos ipsi in te noscimus. Quod quia ita sic verum est: quod pro nostra amicitia a te peto: ac si pateris: summis etiam precibus commendo: ut Faselolum nostrum: qui ob predia: que in veronensi

B

*Cratim gymnasium commendat
Benedicti pretori: cogit
ut auctoritate eius plus
merces augeatur & dignitas
in similibus sine Galatim
daremanis*

*Petrum Faselolum amico
commendatissimum eod
die: necessitudoque sua
in illud declinans: pe
nit ut illi subornas ferat
in Indingis*

iano
arole
atuf
ofda
edite
naam

tanf
misi
ofsi
reos
ratu
cura
tica
an
dici

*Ablegare est alium mittere & sit
impium a legare ut dicitur. Namque
qui ad legationem alio mittitur*

ini
mo
gen
ue
me
nt
Ro
e co
ent
bitu
ner
co

possidet multa et varia habet in isto foro negotia: in omnibus
cucare: ac si quid ille ab humanitate tua aliquando petierit: pe
tet enim nihil: ut est homo verecundus: ac pudoris plenus: quod
non idem equum sit: tunc dignitati conducibile: ita commen
datum habeas: ut nihil obscure intelligat: si eam consuetudi
nem: que tecum sibi intercedit: nullius commendationem apud
te plus valere potuisse: quam que a tuo sit. Si bellico profecta
Et omnibus officiis: que et multa: et magna mihi prestasti
erit hoc certe maximum: si tantum homini accommodaris ac
deseres: quantum nos tre amicitie semper delatum voluisti. Scri
berem ego de hac re plura: nisi certo scirentia tua sponte om
nia illius Faselii causa esse facturum. Sed utcumque res habere
pergratum mihi erit intelligere: tantum apud te hanc meam
commendationem valuisse: quantum et ipse credidit: et ego va
lcuram promisi. Vale.

M. Anto. Hiero. Marcello: Clodie pretori.

Petit ut Pontico Taurisino litteraria
conditio deferatur.

Onicius Taurisinus: qui has meas tibi reddidit lie
teras: et ingenij suavitatem: et eruditioe haud sane vul
gari: paucis diebus: quibus Venetijs fuit facile est
consecutus: ut in meis sit familiarissimis. Is certos secutus ru
mo. es. Clodienses: ob adversam preceptoris valentiam: qui in
isto publice profitebatur municipio: de conditione alteri deferen
da iam dudum consultare eo istuc. consilio venit: ut si iam isti
civitati (modo recipiatur) deferat operam. Ego qui non igno
ro quod familiariter: et humane: nostratia hec in omnibus com
plectaris studia: non dubitavi: per litteras hominem doctume
hum. animum officiosum: et in primis mihi amicissimum: ea com
mendatione: que diligentissima esse potest: tue amplitudini com
mendare: facies rem mihi gratissimam. si Ponticum in hac re
non tentanda solum: sed si fieri possit etiam commendanda: quan
tum tua fides: et dignitas patietur: in veris: erit id mihi gra
tum: ut nihil possit esse gratius. Vale.

Mar. Antonius Hieronymo Georgio. S.

In hoc Epistolo pre
tori impensissimus po
rim commendat ut in
suffragio quoniam
pessore Clodia ob
timeat
Anly Be: libro 3
Municipia sicut civitates
mea si sunt legibus
vrentas Unde nunc
ripes dicitur per
munitate nate l'vian
tes legibus alius
et ut sint in habitatores

De plurimum
simpliciter di

quatum
stantia t
est des o
ficiatur
centi capi
pedes op
mitto ere
perest: ut
ut video:
gorium e
gerit: pie
memoria
te tua po
quod min
Vale.

an

das qua
ditione t
gocum l
elaborari
Ingratus
eum hon
spicis in
est mihi a

De plurimum die amio fatetur rogatus ut negotium suum opera illius conficiatur. Omnia
sumptibus dependit

¶ Rogat ut amici opera negotium suum conficiatur.

Unquam futurum putassem: ut omnino mihi verba be-
essent - sed nunc. ut video. desunt nec facile reperio-
vir clarissime qua verborum forma tibi explicem-
quatum tibi debere velim quando tu vir ista auctoritate. et pre-
stantia tantum laboris adieris. mea causa. Tunc: quod reliquum
est. des operam rogo: ut totum hoc negotium per te nobis con-
ficiatur. imitareque vir optime optimos opifices: qui non con-
tenti caput et brachia imaginis affabre effinxerunt. nisi crura et
pedes optime effingant. Sed. ut res facilius transigi possit.
mitto exemplum litterarum. quod maxime desiderabatur. su-
perest: ut excellentia tua vel sue constantie causa. vel quia me
ut video: non mediocriter amat. des operam. ut totum hoc ne-
gotium ex sententia nobis conficiatur. quod si. ut spero. cont-
gerit. prestabo illi quoad videro gratissimam beneficii huius
memoriam. illud etiam. atque etiam oro. ut quantum auctori-
te tua potes. potes enim. ut arbitror. plurimum. id cures. ut
quod minimum potest sumptus. res nobis ad exitum perducatur.
Vale.

¶ Mar. Anto. Martino Urbensi.

¶ Scribit sibi pergratum esse quod in filij sui negotio
amicus tantum elaboravit.

¶ Si officium mihi non debet in questum. nullum
tamen eo esse questuosius potest. quo amicitia pa-
ratur. quale fuit nuper illud. quod tu vir clarissime
in Martij filij mei negotio. mihi prestuisti. Vir ere-
das. quam sit mihi gratum. quod tu vir ista dignitate. et eru-
dicione. tantum laboris mea causa adieris. ut non solum id ne-
gotium libenter suscipere dignatus sis. sed totis etiam viribus
elaboraris. ut ex sententia nobis conficeretur. sim ego omnino
ingratus. nisi tantum tibi omni tempore debere velle: quan-
tum homo homini debere potest. spero amicitia hanc tuis au-
spiciis. mihi perpetuo incrementis aucturum. id ut fiat: eo plus
est mihi annitendum: quod tibi. quod vir tam officiosum sic gratia proficiat.

¶ Braxas marcos agit
amico de beneficio in filij
offitio pprio munita dem
quod amicitia ag benigni-
tate pollicetur

¶ Questus idam notat quod
simen agno Hippocrasitico
et dimittitur de questu
his Ginn abinco Lucellid
M: Tullig Cononies pr
am vis pd ieroy in Lucal
pa med aut meq questum
in rebo rea rary of na

B ij

re qz turpe et inuidiosum non recipere, aut receptam nō meriti
sed cur non tuerat aut cur non potius is sim quem tu tuo offi
cio: et beneuolentia esse uoluisti. quibz gratiam hanc per te au
spicacissime inchoatā non solum augere possim, sed ad poste
ros etiam illustrare. Vale: et hoc tibi persuadeas uelim, ex omni
bus amicis quos tua uirtus tibi conciliat, qui plerumq; Sa
bellico sit tibi in amicitia responsurus esse neminem.

¶ M. Anto. Paulo Centio.

¶ Narrat amico honestam et questuosam con
ditionem esse partam.

¶ Onsci ubi negotium conditio tibi parā est, ex utri
usq; sententiā, ut arbitror, est enim, nisi opinione fal
sor, et honesta, et questuosa, et si de questu erutus
multo melius iudicabit. Scriberem de tota re, nisi penē notio
tibi esset: qz mihi. Consule teipsum, consule amicos, sed delibe
ratio ista sit uolo breuissima, nam qui ad hoc missi sunt, et as
hinc soluent oram, si per bonam tempestatem licebit. Cupio et
opto, te id statuerē, quod maxime sit tibi conducibile. Tu siue
conditionem consicias, siue reicias, sic habeto scire, ut ubi
cunq; sis, de tuis sim commodis, eque ac de meis, omni tem
pore cogitaturus. Vale.

¶ M. Anto. Francisco, et Antonio Pontanis fratribus.

¶ Docet nudam philosophiam sine humanitatis
studijs non esse petendam.

¶ Si certo scirem oēm uestrorum studiosi rationē et
paterno consilio, et auctoritate pendere: reprehende
rem in utroq; prematuram istam philosophiā di
ligentiam, non qd ante trigessimū annum, ut ait Plato, pa
rum expediat id facere, sed quod noluissem, vos iam blandien
te profectu, hęc humanitatis studiā relinquere, que pleniūscule
tate ista percepta incredibile dicitur est, quantum constānt ad
omnem disciplinam percipiendam, quā in perceptam erolāe
magisq; popularē reddant. Contra Dialecticā istā, si nuda
sit, nihil est ea omni inepius, perplexitatis, et odiose, ut Comisi

Narrat se opinionem am
icō compasse honestā &
questuosam et affi
mitate illi offerat

dimi

Hortat Pontani filij
ut a loquacitate admodum
p̄ se studijs eo qd ois
disciplina sine eiq; in
torq; multa sit.

¶ Humanitas Anto. Bal. & lamiloto testibz Landino atq; insitino in bonas artes
data, quos qm sine exitu impm̄ assequit. Quis it̄ sup̄t̄ max̄e humani qua
pp̄ & artes ip̄e liberalitas humanitate studia sunt. Hic em̄ sit̄ nica & dyti
plina ex diuine s̄o aial̄ q̄ soli homini data est.

stis a
nulla
id pro
necessi
dium
nisi 3
ult
ni, ve
ctand
piend
sentie
ueni
mibi

Salutate
est tam ad f
mem̄ qd
vidente
viba
tuan
amer
bes
mibi
adul
grat
iuen
tum
non

rus: modo tu ipse tibi nō desis. Quid mihi quum vna fulimus pollicitus es. caue obliuiscaris. sanctissimum iusiurandum serua. nisi deum vis iratum habere. et patrem. Acculit tibi Carus viginti argenteos nummos. si qua re indiges. que ad vestitum et calciatum atineat. fac ut sciam. Satis humane ne predicam feceris: si sepius ad me scripseris. ut ex tuis litteris intelligam. quid demum de tuo profectu me sperare oporteat. Vale

¶ M. Anto. Mario suo.

¶ Hortatur filium ad eam philosophiam que eum neque elinguem neque ineptum faciat.

Hus tu quid agis. dormis? aut si vigilas tibi soli ut vigilas? Ego iam dudum tuas expecto litteras. et est expectatio hec non minus vana. ut video quam longa. et pergis cere fili. et aliquando incipias huic morem gerere. cui debes omnia. que desidia est hec. aut qui potius ignavia: huic et piū et debitum abnegare officium. ad quem omnia tua defers desideria. delataque expleri sentias. fac si potes. ut tue deum littere ad me perferant. que me erudiant: quid istic agas: et in qua spe nos esse oporteat. proficias ne aliquid. an omnino in vestigio hesites. et breui fac sciam. sis ne ille. quem te futurum toties es mihi pollicitus: an te ipsum. et patrem prodas. Tantum habero me istam philosophiam non probare. que ineptum te facit et elinguem. Da operam. ut te. quem non infandum hinc dimisi multo. si fieri potest. facundiozem recipiam. Vale.

¶ M. r. Anto. Mario suo.

¶ Optat ex filio ut quo morbo decumbat se certiozem reddat.

Aodio te morbo decubuisse. sed neque morbi causam. neque genus intelligo. Tu si potes. de his ad me scribito. Interea fac. ut sciam. quid me facere velis. Nam sine pecunia opus est. siue domesticorum ministerio. utrunque tibi presto erit. Quum et ipse istuc aduolabo. si mea presentia tibi pulis esse potest. Vale. ac quantum potes te ipsum sustenta.

9

nullas
ete facer
sis effi
Roma
liceat ip
de affu
sit. qui
coinqu
vllam
in vern
Ego h
institue
longissi
cienda
perfra
fui ab i
ipse no
rius: qu
nunqz
us imp
velit. S
rio. qu
est igit
obulun
ras et
das v
di rati
numm
abus.

¶ Mar. Anto. Mario. suo.
¶ Reprehendit filium q̄ tam corrupte ad se scripserit.

¶ Vid queris tu quod tabellarij nō tuas ad me litteras dederint. quū te illas dare oportuerit. hos vero reddere. quanq̄ nec reddere quidem potuerunt. quū nullas dederis. Sed fac datas. Dic rogo fili. videris ne tibi recte facere. q̄ tam corrupte ad me scribis. presertim quum in ea sis officina firmatus. in qua vel medijs crepundijs nihil. nisi Romanū. aut et Latino translaticū audieris. et quod dicere liceat ipsa tui tyrocinij rudimenta procul ab omni litteraria sede affuerunt. Sunt hec. vt scis. veriora veris. Sed quum ita sit. quid tibi cum labdacismis. et totacismis. Torquent me hec coinquamenta. si nescis. discruciant. nec patiuntur me spem vllam alere tui futuri profectus. quid quod verborum inopia in verum tempus vestem petiturus autumnalem petijsti. Ego hec vitia eo molestius fero. quo impensius a tua prima institutione elaboravi. vt ab huiusmodi scribendi seditate q̄z longissime abesses. Nunc nisi omnia prius velis. quam que facienda sunt. emere fili. vt emendatioris abs te mihi posthac perfirantur littere. digne ea institutione. qua in te erudiendo fui ab initio vsus. quantum preterea me tibi irasci oporteat. tu ipse non ignoras. si tecum reputes. quam sis mihi patri iniurius. qui grecas litteras aspernaris. ad cuius discipline cultum nunq̄z destiti te hortari. Sed que insania hec est. aut que potius impletas. vt omnia libentius cures. q̄z que pater te curare velit. Sed iam cogendus es. agamq̄ tecum legibus. et imperio. quando hortatione et precibus nihil adhuc proficio. Non est igitur. cur a me pecuniarum quicq̄z expectes amplius. ne obulum quidem nisi posthac dabis operam. vt studiorum curas ex equo partitus. dimidium tui studij grecis litteris impendas. vt et audias grece. et scribas. Ceterum. quod ad scribendi rationem attinet. constitui tibi in singulos Homeri libros. nummos at genteos septenos. verum ea lege. vt si quid in apibus. litteris. sillabisue fuerit erratum. nihil horum impune se

ras: sed quoties incuria peccaueris: marciāno agenteolo mul-
cteris: erigamq; ego abs te id mulcte genus acerbius. quam si
ex stipulatu sint tibi hec omnia prestāda. mitto in presentia ad
te argenteos nummos decem. facq; vt Carthus videat: que vo-
luntia sint illa. de quorum apparatu tantopere laboras: nam
si res digna visa fuerit. quapropter noua hec fiat impensa: mie-
tam pro his pecuniam. sed ego. neq; te amarem esse volo: neq;
sumptuosum: vtarisq; velim potius libris. q̄z vmbilicos et ta-
bulas mireris. fac modo: vt ad me mittas singulis mensibus
duos Homeri libros. tua manu conscriptos. nec obluclinabun-
tus. vt soles eam mihi operam nantes. quin omnes tui ingenij
vires intendito. nec te ipsum frustreris: nam tantum abest. vt
pro mendosis et corruptis sim pretium daturus. vt. eraturus
sim etiam mulctam pro his: nisi quam emendatissime scripti
fuerint. Mitto tibi vestem violacet coloris. eam nō sum passus
hic recidi. ne a tui corporis modulo aberi. aremus. Tu mulcto
melius istic ad presentem vsū accommodabis. Vale.

¶ Marcus Antonius Politiano.
¶ Atlantem cuius consuetudine vsus
est. maxime laudat.

¶ Nam ego aliunde nostram aspiciaturus amicitia-
am. ni subito Atlantis. conterranei tui hinc digres-
sus nostrum in ea re. consilium peruerisset. Fuit is
annum. et amplius Venetijs. ac q̄z diu fuit. et domi. et foris.
frequens. mecum esse perseuerauit. Nullius vnq; consuetudi-
ne sum magis delectatus: enimvero preter morum elegantiam.
singularemq; modestiam. patrio sermone. thuseaq; illa viba-
nitate. breui consecutus est. vt eo vno. esset mihi iucundi-
or. nemo in hac vbe grauior. Omnia preter tempus secunda
habui in illius amicitia fruenda. et enim tunc potissimum ei vi-
sum est. hinc abire. quum me maxime in sui erexisset admiratio-
nem. Sed in eo visus est mihi omne vetustum amicitie exem-
plum equare. quod in tam tumultuario digressu sine meis ad

te litteris venire p-
stre future amicitie
te virum clarissim-
mores. et studia ca-
cum vterq; nostrum
infirmus ad am-
deatur. Sed recece-
busq; officijs illa
(vt spero) Indies-
ssimum maiorem
mus poeta mon-
dandos. Gratul-
restituta consue-
nec in vtriusq; c-
Marcum Antco-
plissimas virtut-

¶
¶ Policia
littere Sa-
Gleb-
n grat-
offici-

derarum. quas
eius plane prese-
secū: quod pene-
tetur cū litteris
suo: q̄z tabellar-
no et litteratur
manicate nihil
epistola delinia-
pabar sane ian-
tie. qui tu sez h-
quod prior. sed
mihi nūc oper-
posterioris tuli-

te litteris venire pertinaciter recusavit rarus certissimum se no-
stre future amicitie pignus secum in patriam deferre. si apud
te virum clarissimum. cui quam charissimus esse vult. ipsius
mores et studia commendarentur. vnqz ita cupiat euenire. vt
cum vterqz nostrum de ipsius moribus idem sentire ceperit: nō
infirmus ad amicitiam gradus (vt Crispo placet) factus vi-
deatur. Sed recte ille nos vero scribendi consuetudine maiori-
busqz officijs illam. his modicis principijs ortam locupletiorē
(vt spero) indies faciemus. nunc Aelantem ipsum cui studiosi-
ssimum maiorem in modū tibi commendarem. nisi vrbani-
mus poeta moneret peccare eum. qui suos putet cuiqz cōmen-
dandos. Gratulor. quod superest. tibi lepidissimi adulescentis
restitutā consuecudinē. quam tantisper etiā inuidere pergā: do-
nec in vtriusqz cōplerus venero. Vale Tusci nomine decus et
Marcum Antoniu iam hinc amare incipe. qui te ob tuas am-
plissimas virtutes amat. colit. obseruat. Venetijs.

¶ Angelus Politianus. M. Antonio. S. D.

¶ Politianus ostendit qz grate sibi sine
littere Sabellici.

n Glebat Aelas quondā suo mihi nomine redire tam
gratus. vt recepto contentus amico. nullum vltra
officium desiderarem. nunc aut tuarum nomine lit-
terarum. quas fideliter reddidit. tam mihi iucundus rediit. vt
eius plane presentia nō requirerē. atqz haberet Aelas quippiā
secū: quod pene plus qz Aelas expectaret. Tunc idē istuc reuer-
tetur cū litteris meis. quas tibi arbitror fore gratas. non tam
suo: qz tabellarij noie. Notam equidē antea qz quantum inge-
nio et litteratura. quantū etiā stilo. facundiaqz polleres. de hu-
manitate nihil sane adhuc audieram. sed eam tua mihi nunc
epistola deliniam. Aelas penicillo. et coloribus expressit. Aucu-
pabar sane iam pridē occasione quāpiam ineunde abs te gra-
tie. qui tu scz hoc agentē preuenisti. nō ob id humanior modo:
quod prior. sed qd minore qz proposito premio. quare danda
mihi nūc opera est. vt quēadmodum ineunda tecum amicitia
posterioris tui. sic eadē tuenda. colendaqz prioris ferā. Vale.

M. Anto. Harmonio suo salutem.
Monet ut Harmonius rebus suis
q̄optime consulat.

9
Vob ita demum enenerit vt ego et tu vt ambo vo
lebamus: gratulor tibi vt debeo: mihi gaudeo et sic
ita vitam vt eo de quo ad me scribis incolumi vellē
te omnia consecutum. Tu mi Harmoni fac is sis: qui in rebus
tuis non minori tibi presidio fuisse videaris quam fortuna esse
possit: que est prudentie comes et pedissequa ea tecum cogita
ea meditare que tibi: que Nestrensibus tuis commodo sint: et
honorū me quidem semper habebis: cui omni tempore eque cha
rus sis ac patri. Sed hec melius quum vna erimus erimus
aut: vt spero sepiissime iam dudum enim cogito successivis tem
poribus istuc aduolare tu rogo siquid vales gratia istuc com
para mihi et tibi locum aliquem suburbanum vbi festis die
bus recentem captemus auram: ac sub umbra cum domesticis
centemus manebunt omnia cultoribus ipsis mea cura et dili
gentia: intacta adero hesperius serpens umbra celo et aqua
contentus nec te interea rei cuiuspiam satagare oportebit tua
contentus presentia et comitate satis mihi laute epulatus vide
bor quum te conuiuiam fuero sortitus. Urbana esculenta istuc
mecum aduecta instruent satis abunde cenam. Vale.

Mar. Anto. Harmonio.
Scribit sibi gratas fuisse primitias ab
Harmonio missas.

t
Vi agelli primitie fuerunt mihi q̄z gratissime non q̄
missas vellem satis enim superq̄ abs te habeo q̄d
nostri memoriam tenes Sed quod a magno animo:
gratoq̄ sunt profecte Tu scito eas multo maiore gratiorq̄ ani
mo q̄ misse sint a Sabellico esse acceptas. Qui vnus omnium
amicorum officia plus equo et celebrare solet et illustrare. Sed
hec non eo tendunt vt velim te post hac ad me quipiam mie
tere nisi forte mercenarium amicum iudicas Quod si hoc no
mine me tibi suspectum sensero. Valebis. Venerijs. Tertio Ma
nas Aprilis.

9
ne decep
ausus es
epistola
quod st
presertim
tum ref
putat se
nisi sic e
alioqui
minum
consula
Ego: q
o: ac si
tur: quo
tam me
deret q̄
quod n
ris sener
bellicum
treccati
loquere
te vite h
secū vt
Tu qui
tune po
te nulli
alterū c
tu inter

M. Anto. M. uero M. inuano.
Gaudet se laudari ac magni estimari ab amico.

q
Vob in aiora secutus studia nostra adhuc miraris
gaudeo plurimum nam et ab amico laudari aliquid
cerce est: modo is sit qui sciat omnem ab amicitia
adulationem abesse oportere. Sed tu vide ne opinio
ne deceptus tantum mihi tribuas quantum ne optare quidē
ausus essem. Nam quid per deum et tumultuaria illa habuit
epistola quam ad Barbauariū dedi: quod quisqz nō mirari
quod stultum sit dicere: s; mediocriter etiam probare potuerit:
presertim quum ne ad hoc quidem a me scripta esset ut in aper
tum referretur immodicus est Barbauari in me amor: qui nō
putat se amare nisi quantum me amet: omnes intelligat quid
nisi sic esset nunqz passus fuisset illa nostra que pro ludibrio
alioqui in ora omnium abire potuerunt temere in ista luce ho
minum circumferri sed ipse viderit quantum sue estimationi
consulat nemo nisi que valde probet se auctore velit publicari.
Ego: quid ad me attinet ipsius et aliorum iudicio perinde fru
or: ac si que scribimus talia sint ut merito a qz plurimis legan
tur: quod Timon iste (scis quem dico) ineptire non desinat: nō
tam mea qz ipsius causa doleo: qui si tam callide sua perpen
deret qz se aliena posse existimat nihil scripsisset vnqz et nunc
quod nostra sit resellere adortus funebrem facem sibi capula
ris senex querit at neqz eius scripta me aliter afficiunt: qz si Sa
bellicum optimus aliquis laudet improbi et deliri hominis ob
trectatio primaria laus est nec ego expectavi vnqz ut is bene
loqueretur qui bene loqui nunqz didicit at consuetudo ante ac
te vite hominem precipitem agit donec in aliquem incidat: qui
secū ut fortuna illa Eschili ignem et aquam ferat in manibus
Tu quidem et pie et fortiter facis: qui operam tuam mihi ope
tune polliceris que apud me tanti est: ut in afferenda dignita
te nullius sim ingenio libētius vsurus: qd si acie dimicandū sit
alterū tibi cornu ut Lanti Apolloniāte olim: tuendū destino
tu interim nos ama et tecum futuram pugna meditare. Vale.

¶ Mar. Antonio Fortunio.

¶ Invitat amicū vt in alio loco vitam agere vellet.

S Epus ad te scripsi: vt ex istis tenebris quādoq; egres-
sus velles hic esse victurus: in hac forensi luce: viba-
naq; frequentia: qua veri homines fiunt: opibusq;
et diuitijs aucti: gratia et celebritate florent. adsunt tibi: vt dice-
re soleo: omnia abunde: que hominem inuitare possunt ad vite
huius institutum. etas. eruditio. ingenium. vis. et copia dicen-
di non vulgaris. et quod omnium maxime nostrum poterit cō-
siliū iuuare. dexteras quedam pudoris plena. et ad homi-
num gratiam promerendam: comparata. Nec est q; de fortu-
na dubites: quā perpetuā tibi comitē destinasse videri possunt:
qui te Fortunū direre. Sed quod istuc sperare possim. nihil est
inquis. Rudis homo: et omnibus ignotus: quod si oīa adsint:
istis tamē patronorū frequētia. celebritasq; multorū: nō solum
obstabit. sed obuet me perpetuis tenebris. Ut quicunq; hodie
hic clarissimi sunt: fuerunt olim ignobiles: et quod tu nunc ve-
niens eris: qui si ad alienum splendorem caligātes foro abstint-
issent. nunq; eo loci peruenire potuissent: quo te venturum diffi-
dis. Sed tu quid mihi offundis istas ambages: quū istud ipm
tempus: quo deliberas: iacture cumulo accedat: quin age: et qd
futurus es: mature esse incipias: principio opus est: et dimidiū
rei tibi confectum puta. Quod si te pudor: et metus impediunt
licet Sabellico: Cui charissimus es: vel auctore. huc properes
vel impulsore. semper amici consiliū bonum: sed honesta sua-
dentis. optimum. Vale.

¶ M. Anto. Hieronymo Squarciafico Alexandrino.

¶ Dolet amicum patria expulsū.

G Audebā ego te: vbi postliminio. i patriā reuersum
octo: et studijs domi florere. que omnia ego tibi iu-
cundiora esse sciebā: quo diutius desiderata: postq;
varios fortune casus recepta. nunc prohdolor tanq; a fortuna
amplius recenti. Gallorū incuris: patria hostiliter capta: do-
mo direpta: et incensa. magnaq; pecunia ab amice redemptus
extorris diceris Circumpadanam Galliam peragrarē. sed tu

huc: si me
bis accessi-
urus. Va

¶ L
crud

q

cem temp
ta. castra: v
nus pcep
plex. insti
quum te a
spectant
ctus in eo
esse. colēd
preter nul

¶ L
dim

q

admira
do. vt nil
et. ut licer
trata est:
dere opor
ternallo r
tatur nos
transfug
te laudis
chra est i
pularis n

huc: si me audis: prospera Venetam felicitatem: vel ex ipso ur-
bis accessu non alicuius Messale Soboles: dictatorem sori-
turus. Vale.

¶ Mar. Anto. Manteo.

¶ Laudat amicum quod discipulos suos non tam
erudite quam sancte instruat.

¶ Veris quid de tua institutione sentiam: dicam bene
ter quod de Socratica: non quia te Socratem putem: aut
tuos Socraticos: non sum tam ineptus: ut hanc se-
cem temporum cum illo hominum flore comparem: sed quia
ta castus: ut ille: et sancte doces: et tui Socraticorum more non mi-
nus preceptoris vitam: quam precepta intuentur. Est itaque di-
plex institutio: litterarum una: altera rerum divinarum: nam
quum te audiunt grammaticen discunt: et poeticen: quum mores
spectant Sanctimoniam: et pietatem: estque hic tuorum profes-
sus in eo melior quam illorum fuit: quod veram pietatem monstras
esse colendam: sener ille Atticus: si vetus comedia vera est: nihil
preter nubium vanitatem. Vale.

¶ Mar. Anto. Paulo Centio.

¶ Miratur cur amicus humanitatis studio
dimisso: ad iura se contulerit.

¶ Vid rogo: quid factum est: quid me miserum accidisse
suspicet? Musa ista quiritij laris alumna iam terci-
um annum silet: que multos bonos verterat in sui
admirationem non pauca in apertum prodendo: plura pollicen-
do: ut nihil esset: tam arduum: quod de tanta indole non erpe-
tari liceret. Unde dira hec tacendi cupiditas? cui illa hominum
irata est? aut cur ipsa sibi eternitatem nominis invidet? id ne cre-
dere oportet? an ad Poesicam et Cesaris iuris studia ex longo in-
ternallo resperit? que dum instaurare vult: dum reditum medi-
tatur nostratia incipollat inmo: ut vilia: et inepta aspernatur:
transfugaque ex confesso facta: odit carmen: odit poetas: quasi
te laudis et querende penitissime oblita. Ceterum quia res pul-
chra est iuriscientia (si eius scientie studio traheris) vetus po-
pularis non possum: nec si possum velum tuum consilium non

¶

probare modo ita aliena ames: ut nostra hec non odisse videaris. Satis enim amabis: si nos qui aliud facere nescimus non contempseris. Vale.

¶ Mar. Anto. Palladio Sorano.

¶ De quibusdam epigrammatibus suum fert iudicium. Egi tua epigrammata culta me Hercule: et quod me in his granditer delectat mire simplicitatis. Nemo est qui non intelligat te sentire quod scribis - id siue arte fiat siue natura non possum non mirari: reperio tamen in his nescio quid. Sed id: quale sit nec satis scio nec si sciam dipeum tempus et exercitatio egregia artium magistra monstrabunt puto quicquid hoc est: quod nunc desiderat: adijcientque forsassis: aut certe aliqua virtute pensabunt. Vale et quid Dia nunc agat: fac ut tuis litteris intelligam.

¶ Mar. Anto. Bonfini suo.

¶ Irascitur et dolet filium suum musicis instrumentis reiecta fere litterarum studio esse adhibitum.

¶ Nil ad te plures dies scripsi. fui enim tibi: et filio iratus et nunc si queris quo in vos sim animo: non possum non irasci. Sed tu dic rogo quando hoc me tibi mandasse putas: ut filium lyre admoneres ut indecoro ad alienas mensas statu illum parasi: non effingeres: turpi et molli motu: ad alienos modulos histrionem: nec est cur mihi de histrione licentia intendas quonia si deo placet eo venimus ut quid sit hystrio non intelligamus. Sed tu discere illos non solum in scena sed ad mensas que principum versatos inde tecum considera quam pro primo loco steterit filius: qui in frequenti convivio alienum carnem ad concentum lyre egerit. Vetus est hoc dices ac poeticum: at si poetarum non propterea oratorum cuius rei imaginem tibi proposui delimitanda. Sed fac musicen ne ab oratoribus quidem omnino repudiet: note sunt ad posteros gracchorum actus: absolenit mos ille Bonfinis: et nunc vulgo miramur veteres: vulgo laudamus. Si nris: ut lepidissimum ait poeta: non illorum annis utimur. At quomodo sit

tius fuisse huius
viriq; sulo - aff
lis ediscendis ab
ad nostrum inst
sem illius litera
gis q; voluntat
cum Ferrariensi
am quoro: et do
legasse: ut in ear
ret. Quin scriba
quoq; die vel ad
feratur: que vel
agantur mihi e
tendebam ad h
mee sollicitudin
illo perdas qui
gerrimo da ope
assuescat aucto
oratione et carn
te queso ne pue
accersere ut cor
ne morbum ali
tu aut reditu in
noctu flumalis
accessum mitte
mitto et Lucet
ris calamis ref
mini crystallina
meis ad ea qu
si primo nostr
riter blanditu
num istie esse
que coram et p

¶ Mico

eius fuisset huiusmodi ineptiis procul exclusis: filium meum
vtrique stilo assuescere: et dum plures dies in alienis versicu-
lis ediscendis absumentur aliquid per se illum meditari: quod
ad nostrum institutum attineret. Suspirabam iam tertium men-
sem illius litteras: quibus per breuem vniam metu. et pudore. ma-
gis quae voluntate. expressam. ad me dedit epistolam. Hoc fuit quod
cum Ferrariensi hospite amice et familiariter dolui. Hoc nunc eti-
am quero: et doleo atque identidem testor. me non istuc filium ab-
legasse: ut in eam infantiam euaderet que me perpetuo torque-
ret. Quin scribat potius quotidie aliquid: ut ad me vicesimo
quoque die vel ad summum trinundino litterarum fascis ab eo per-
feratur: que velut ephemeride quanda eorum: que a vobis istuc
ingantur mihi explicent: hoc fuit quod tantopere ab initio con-
tendebam. ad hoc te hortatus sum semper. hoc in primis huius
mee sollicitudini datum volui. sed tu per deos vide ne me cum
illo perdas. quin quod scio te euenire velle cum Luceio viro inte-
gerrimo da opera: ut puer grece et latine proficiat. ut optimis
assuescat aucto:ibus: ut grandia mirari incipiat. ut pedestrem
orationem et carmen alternis exerceat: ut vno verbo dicam cura
te queso ne puer frustra istuc missus videatur. Statueram enim huc
accescere ut coram quid actum esset cognoscerem. veritus tamen
ne morbum aliquem nocturna navigatione contraheret: que in
itu aut reditu in ipsum canicule exortum incidere. perniciose est
noctem flammalis aura: in septembres ydus differendum duxi eius
accessum. mitto itaque in id tempus tibi aureos nummos quicquid
mitto et Luceio calamariam thecam ex cupressu grecanici ope-
ris calamis refertam. et matris familie isti cuius contubernio vti
mini cristallina quedam: parua quidem munera. Sed animus
meus ad ea que in filium conferunt perpendenda non paruus:
si primo nostro congressu filius profectus fuerit mihi vel medio-
criter blanditus. patiar quod tuo commodum fiat adhuc per an-
num istuc esse. interea de eius moribus et institutione prestabis
que coram et per litteras ab initio recepisti. Vale.

¶ Mar: Anto. Nouellino suo.

¶ Mitte amico ea que filio in usum sunt conferenda.

C ij

Aelius noster perincaude est nobiscū feriatus: hic pan-
m cis diebus nunc Patavium negocij (si sapiens est)
non oei gratia repetit. Affertq; tibi nummos aureos
decem quos pro: summe adijcies: sunt nisi opinione fallor:
aurei triginta quos pro contubernio anni huius ad te misi - et
si perpauca argenteoli desunt: decem credo - aut duodecim: qui
boni fide tibi suo tempore representabuntur. Mitto preterea
scorticos specierum sacculos quattuor ad tuam - et fratris tui
viri optimi potius q̄s filij - culinam instruendam: et enim vero
pueri satis edar natura est nulliusq; ientaculi indiga: Per se
enim etas illa suavissime vescitur - mitto et medica mala: quoru
ut Marius mihi dicit istic penuria laboratis. Sunt hec fateor
admodū parua: nulliusq; ponderis - sed rem totam commenda-
bit Tuellini mei humanitas - que nihil in amico solet: p̄ter ani-
mum spectare. Vale: et per amicitiam nostrā rogatus: da ope-
ram - ne filius quantū tua industria et diligentia eius profectus
iuuari potest - me vana frustretur expectatione: quod non ma-
gis mihi miserum sit q̄s tibi: et amicis: quibus eum credidimus
inuidiosum Iterum Vale: et fac queso - ut ex tuis litteris intelli-
gam - te pecuniam accepisse.

¶ Mir. Anto. Tyriace suo.

¶ Filium suum amico commendat.

Go tibi Mariū cōmendare non desino - nec id facio:
quod verear ne nō sit tibi satis cōm̄datus - sed tam
negligens est: ut video: quod nisi calcaria adhibean-
tur: sit haud dubie omnē meam expectationē frustraturus. Tu
ignosce queso - quod toties sum tibi molestus: cōmuniq; paren-
tum vitio id dato - est enim ut video stulticie - et ineptiarū ma-
ter - natoꝝum charitas. Sed parendum est nature: cui nefas est
repugnare. Nec vna causa est - cur tibi sim semper gravis. Car-
lius noster - qui has meas tibi attulit litteras: fratrem habet adu-
lescētem - probum - et eruditum - quem tuo ductu et auspicijs
vellet philosophie studijs admouere. Sed maior omnino est
genitius q̄s facultas - opus itaq; est nobis conditione aliqua: ut

ille dicitur
pibus est
lesces ipse
rum - ad
locum. Et
cundo - et
gam ha
deris suis

mn tua l
ut quem
sti - fusti
meam a
adulesce
niam - p
ipse ope
tuebant
annum
ficatus
re. Nisi
per un
cuniam
et cirrog
um - si
amas -
desis S
nus pu
volunt
queran

ille diutius istuc esse possit. nam domestice vel angustia suis sum-
ptibus esse non potest. Gratissimum mihi feceris. si per te adu-
lescens ipse fuerit consecutus. ut apud vnum aliquem patavinum
locum. Habebit is. quicumque fuerit. adolescentem ingenio vere-
cundo. et eruditione in ea etate singulari. fac rogo. ut intelli-
gam hanc meam commendationem. non parui apud te pon-
deris fuisse Vale.

¶ Mar. Anto. Guliola.

¶ Conqueritur se a discipulo mercede fraudatum.

Idissem te libenter. quum nuper Venetijs fuisset: sed
tua an mea culpa sit factum. quod neuter alterum
viderit. postea querendum puto. Tunc pro nostra
mutua benevolentia oro te. mi Guliola. et obtestor plurimum:
ut quemadmodum mihi per litteras amici filium commenda-
sti. fuistiq; auctor. ut contubernium ei deferrem. pari affectu
meam aduersus illum suscipere velis causam. Abiit hic bonus
adolescens me inscio: quum non parvam deberet mihi pecu-
niam. pro domestica institutione. quis in eo erudiendo fuerim.
ipse optimus est testis. Sunt: et qui cum eo tunc apud me insti-
tuebantur. At pro industria: et diligentia. quam illi prestitiam
annum propemodum est preceptorem vana expectatione ludi-
ficatus. quem turpe est. ne impium dicam. sua mercede fraudare.
Missem ad te litteras. quas publice ad pretorem vrbis im-
petravi. ut adulescentis patrem pro potestate cogat: ad eam pe-
cuniam quam mihi et stipulatu debet. persoluedam. missem
et cirographum meum. quo totum tibi permittimus negoti-
um. si quid factururus esses. perspectum habuissim. Tu: si me
amas. et si a me amari non ignoras. caue in re equissima tuo-
desis Sabellico. Quod si maioribus curis occupatus. id mi-
nus prestare potes. gratissimū mihi feceris. si continuo de tua
voluntate ad me scripseris. ut tua desitutus opera alium mihi
queram patronum. Vale.

¶ Mar. Antonius Do. Cardinali Guimano.

C. iij

Go ad hunc diem de tua tuorumque omnium laude
et immortalitate nunquam cogitare desisti: nunc experi
ri libet. pater amplissime: quanti tua faciat amplitu
do. hoc sui Sabellici in se studium: et observantiam. Est mihi
filius iam adules: et litteris: et moribus: quod mihi patri lice
at dicere optime instructus: estque hoc anno sacris iniciatus. et
ad sacerdotium usque promotus: verum tam pauper. ut preter
plebeculam unam in foro iulienfi agro: in qua nunc sacris ope
ratur. nihil rei illi sit amplius ad victum et vestitum. et quod
plus me mouet nihil etiam spei ad incrementum aliquid: nisi pie
tas tua pater prestantissime iacetem erigat. Sunt in tua Aequi
leensi ecclesia haud vno loco sacerdotia: et ut vulgo aiunt. ca
nonicatus plerique numero. Faciet rem non modo piam tua am
plitudo. sed et mihi. qui de dignitate filij plus. quam dici possit labo
ro tam gratam. ut vel hoc nomine velim omni tempore tan
tum tibi. pater amplissime debere: quantum nulli eorum qui de
me optime meriti sunt. si vnum aliquem in his locum Maris
filio: immo mihi patri destinaverit. atque ita destinatum volet: ut
in eam. qui primo altero loco vacauerit. recipiatur. Erit id
mihi. ut dici tam gratum. ut nihil possit esse gratius. nihil cur
magis velim tue amplitudini viuus et mortuus debere. Detulsi
ad hec. M. viro Hieronymo fratri tuo operam meam. et do
num gratuitam. ut eius liberi apud me commodius institu
antur. eritque si in illos contulerimus eorumque debebimus non
corollarium quid beneficii hostimentum. Sis diu felix. prestan
tissime pater: cui me et filium humiliter commendo.

¶ Pomponius Letus. M. Anto. S.

Acobus Baptista vir et humanus et eruditus. qui
est sodalitatis heremitarum. Aur. Augustini tuo iur
ssu quirinalem ascendit: meque visit. et post datam sa
lutem plura mecum de tua facilitate. atque doctrina conculit.
Ego soleo supra modum letari. cum audio homines de M. Ar.
Antonio bene sentire. presertim quum nostro seculo sis: qui plu
rimum posteritati tribuas. Viterbiensis Lucas. de quo ambig

gio-in
fere vi
feruat
am. si
saltem
tur in
feret co
ostend
bus. t
scripsi
natur
ut inu
dine n
que su
quod
me. P

sum s
brium
pene p
tem d
neq
nime
dicine
piliu
strare
vel le
unt n

gis integer est. et cui potest quiddam pretiosum credi. et quum
fere vitæ præter prima rudimenta nouerit. litteratos amat et ob
seruat. Munera mihi gratissima fuere. gratius gratissimo eti
am. si te coram inueneret. Sed nõ adeo disiungimur. ut litteris
saltem id fieri non possit. propter quam causam epistole dicuntur
inuenta. Petrus homo diligens. et curiosus secum in reditu
feret compendium quorundam gestorum Romanorum: tibiq;
ostendet. si probaueris. permittet diuagari. si cõtra dabit igni
bus. tue censuræ sit. seu uitæ. seu interitum præbere. ut antea
scripsi. ut huic rei operam des. te exoro. quamuis tua liberali
natura egresers ab amicis exorari. tanta est in te humanitas.
ut inuites. qui iubeant. non qui exorent. Viue felix. et consuetu
dine nobilitatis Venetorum utere. et existimatione in qua es.
que simul et vigilie et labores pepererunt. Habeo tibi gratias.
quod inter cetera beneficia effeceris. uti Jacobum nouerim Ro
me. Pudiè Jdi. May.

¶ Mar. Anto. Cardinali Senensi.

¶ Agit gratias Cardinali q̄ opera sua q̄
merore leuatus sit.

Atis cum homine indulgenter egisset natura. clemen
tissime pater. si filiorum causa tantum solliciti esse
mus. sed incepti fiunt. et demetres miseri patres: dum
ingente pietati nimium indulgent. suntq; hoc ip
sum scio. quum alij pleriq; experci. tum ipse nuper vsq; ad ludi
brium qui dum filij cause impensius studeo. causam et filium
pene perdidit. Sed sic profecto est. trahunt ceteri affectus men
tem dolor et ira precipitant. accepte iniurie magnitudo fecit. ut
neq; manus vulnere admouerim. et quia non admoui scire mi
nime potui. quale id esset. aut quam alte adactum. queue me
dicine ratio esset adhibenda. quo contingit. ut quisi opem et au
xilium implorare. qua potissimum parte curandus essem. mon
strare nequiverunt. pueros (quod pudeat dicere) imitatus: qui
vel leuiter percussi. quum ad matrem lamentabundi confugi
unt manum. alio quã oportuit. applicat. manifesto vani dolo

laude
experci
nplien
mibt
tri lice
us. et
preter
is ope
e quod
nisi pie
Aqui
unt. ca
ua am
t labo
e tan
qui de
Mario
let: ut
Eric id
hil cur
Deculq;
et do
stien
is non
restan

s. qui
uo iu
am se
nculic.
Mar.
qui plu
amb;

ris argumento dant suis querelis lachrymas sed felix fult no-
ster error qui presentissimum vani meus tuo salubri consilio
inuenit remedium sumq; graui molestia lenatus tua opera pa-
ter plentissime: quod perinde fuit mihi gratū ac si totū hoc ne-
gocium quod omnino futuram sperabā fuisset istic confectū.
Nunc: quibus verbis tue amplitudini agam gratias: nō repe-
rio. Spero et opto aliquando videri. quē tua amplitudo - quā
gratū cum memoriē virū iudicet: dignūq; arbitret: in quo suum
beneficiū vltro collocarit: certe animus. cuius sum mihi consci-
us: nil hodie preter gratitudinem meditatur. pendetq; totus ex
vnius officij euentu. vt tue demum laudis. dignitatisq; quam
studiosissimus fuisse credat. quod preterea tantum res nostre
tuo sapientissimo iudicio probentur: quāteum ne ipse quidē po-
stulare ausim: tribuo id ego tuo mitissimo genio. qui nō solū ad
virtutē exercendam sit natus. sed ad virtutis etiam imaginem
vel potius vmbriā in omnibus fouēdam. Ceterum tanti est tue
amplitudinis apud me auctoritas: vt ego: qui nunq; mihi pla-
cere potui: iam nunc demum summi viri testimonio confirma-
tus non displiceam: audaciorq; factus. subitum ceperim consi-
lium impressorie officine: inferēdi scē historiārum enneas: qui
bus longissimam rerum seriem a prima mundi origine. ad hu-
mane salutis annos terui. per ampla vetustatis spacia euaga-
tus. que cum primum inde ericint. curabo diligenter: vt ad tu-
am amplitudinem continuo perferantur. cui me. et totam do-
mum commendo: ac trado.

Mar. Anto. Petro Contareno Rogerij filio.

¶ Franciscū Philelphum ab eloquentia sua plurimū laudat.

Crebuit rumor. immo cōstans fama est: per gran-
dem epistolarum Francisci Philelphi numerum: ve-
lut seruile agmen in ergastulo tumultuari. poscereq;
libertatem. Est: vt mihi dicitur: volumen pene im-
mensum. sed quo vberior seges. et maior proventus. Gratulor
studiosis. quibus nō solum librorum copia ingens assidue cudi-
tur: in librarijs officinis. Sed quod semper est aliquid: qd noui-
ter cūdat: atq; id nō inutile. Nam quod ad Philelphū attinet:

qui elu-
babile
lari er
q; nō
durus
omniū
ppter
anno
nijs in
tanq;
bu illi
mus 2
minus

v
ignora
tatu in
enim
studi
lo. Vic
stra he
om: ten
in un
nume
oneri e
reficun
bis app
q; pat
ducit
ssini. S
particu
filium.

qui eius ingenij studia nō probant. quid in re literaria sit pro-
babile parum meo iudicio intelligant. fuit ille quum singu-
lari eruditione tam summa dicendi copia veteribus similior-
q̄z nostri temporis hominibus. Non enim pluvias: ut ait Pin-
darus colligit aquas sed viuo flumine redundat natura illa
omnium rerū capax. et ut breuiter dicam dignus est legi: quū
ppter ceteras virtutes. tum q̄ sit oim: qui millesimo ab hinc
anno scripserūt propemodū elegantissimus. Sed tu qui inge-
nijs impēsius faues cōsule rogo in mediū. nec patere. ut vnus
tanq̄z sener ille comicus eiusmodi thesauro incumbat. Sunt li-
bri illi Epistolarū apud hōiem tibi familiarissimū ut Hierony-
mus Alexandrinus in quilius tuus predicat. Custodiūtur non
minus religiose q̄z libri ad Nonetam reperti. Vale.

¶ Mar. Anto. Jacobo Pontano. S.

¶ Narrat suam de instruendis Pontani filijs sententiā
ad filios tuos adulescentes optimos nuper scri-
psi Pontane vir doctissime. et ad te nunc scribendū
dixi: ut: que de illorum studijs sit mihi sententia: nō
ignorares. Probo dialecticē: cui ambo tuo: siue iussu: siue hor-
tatu impensius incumbūt. Probo et philosophiā: cui imminēt
enim. verō quis rem tantam non probat. sed quod eloquentie
studi: parum ob hec frequentent: nec probare possum: nec vo-
lo. Vtinam breui epistola tibi monstrari posset: quantum no-
stra hec studia: ad que ambo mihi nati videbantur: fuerint ad-
omnem doctrinarū profectum eis collatura: si rem pulcherrī-
mā nō cogentur deserere. Nec verendum est: ne lectionum
numero nimiam onerentur: sequaturq̄ ex labore tedium: nihil
oneri esse potest: quod sua natura dulce est et suauē. Quid: qd̄
reficiuntur etiam animi lectionum varietate: ut in plurifariā ci-
bis appetentia. Sed video quā improbe faciam: qui plus volo:
q̄z pater: quasi quisq̄ melius scire possit: quid illis precipue cō-
ducatur q̄z tu: qui eos genuisti. cui sunt ambo preter cetera chari-
ssimi. Sed qui muleum amant: sepe muleum decipiuntur: nec
patitur patrius affectus omnia videre. Est preterea amici cō-
siliū. si amicus sit: ut poete carmen testatur non inutile. Sed

tu velim id de filijs statuas. quod illorum sit profectui maxime
conducibile. Vale.

¶ Mar. Anto. Palladio Sorano.

¶ Pollicetur se ad prandium quod promissum
est venturum.

¶ Seruo diem: tu legem serua. qua te mihi prandium
paraturum scribis: nō Aristippus venio: sed homo
a Sabinis oriundus. Duceo mecum conuiuiam vnū:
frugi hominem. ac minime edacem. ne si duo accubuerimus.
Timonis: et Peanti conuiuiū istud vocetur: Sic melius. vt gra
narum saltem expleatur numerus. Vale.

¶ Mar. Anto. Mario.

¶ Hortatur filium ad patientiam.

¶ Fert tibi noster Opilio: argēteos denarios videntes
de re tua nihil sit in presentia. discere parere necessitatis
atq; ea pati: que nolles: quando ego tua causa fero:
que non debeo. Si prioris nundinarum ferijs ad me veneris.
rem hic sartam et tertam inuenies. Epistolas: quas ad me dedi
sti: satis placuerunt. sed ita placuisse scias. vt in illis aliqua me
multa dicam: desiderem. Vale.

¶ Mar. Anto. Fortunio suo.

¶ Consolatur amicum vt equo animo coniugis
mortem ferat.

¶ Vanto me dolore: affecerit acerbissimus coniugis tue
amantissime casus: de quo ad me scribis. tu Fortunio
mi: qui non ignoras quantum te diligam. multo me
lius considerabis q̄ ego queam scribere. Doleo ego multum ac
plus fortasse q̄ equum sit defuncte vicem. Fuit enim mihi pro
pter te nō minus: ac tu: dum viri gratia. Sed quum te contem
plo: incredibili afficio: dolore. Mortalis erat illa: et si admodū
puella. mortalis tamen. atq; ea lege nata. vt aliquando fatali
pareret necessitati. cui tantum abest: vt in morte mali aliquid
aut miseri accedisse existimem. vt beatissimā etiam esse putem.
que tum vitam cum morte commutat: quum tibi parētibus:

liberis. omni
mus est die
uis huic esse
hil habuit c
manis solu
cita non qu
coniugis m
optat q̄ v
do inuideas
pignora. qu
ames. cola
berem plar
cupasset: co
tuis affectu
neram: vt t
dum conso
erant: que e
sophis iam
plus nimio
lorem hunc
huius cicat
nisi in huius
dubie obli
quid distan
ne imbuti s
tere existim
stulcum op
in sententi
tibi tantum
lere: superes
coniugis ita
re: tibi ma
adempta: r
et persone c
tuis ad me

liberis omnibusq; domesticis fuit pericunda. et enim si super-
mus est dies. qui de omnibus iudicat: nō video cur mors gra-
uis huic esse poterit: cui cum maxime mori contigerit: quum ni-
hil habuit qua propter mortem optare debuisset: et nūc illa hu-
manis soluta curis per Elisium forte errat. nō futurorum solli-
cita. non quātum vitē egerit pertesa. quin amantissimi potius
coniugis memor. nihil minus abs te q̄s lugeri vult. nihil minus
optat q̄s vt immortalitati. quā nunc demum est adeptā: dolet
do inuideas: tantum precatur vt charissima illa mœni amoris
pignora. que moriens tibi reliquit. perpetua foueas pietate: hec
ames. colas: insituas. his vtriusq; vicem parētis tribuas. scri-
berem plura in hanc sententiā. nisi repcus luctus animum oc-
cupasset: coegissetq; me hec scribentem. vel solo rei admonitu
tuis affectibus dare lachrymas. vt qui nuper ad scribendum ve-
neram: vt te mihi amicissimum consolater. ipse iam propemo-
dum consolandus sim. Sed quod ad te attinet: multa quidem
erant: que et ipse tibi precipere poteram. et a summis etiā philo-
sophis iam antea precepta enumerare: quib; instructus haud
plus nimio tibi dolendum esse scires. nec tam immoderate do-
lorem hunc ferres: vt tempus expectari oporteat: quo vulneris
huius cicatrix obducatur: quin ratio potius illi obiciēda: qua
nisi in huiusmodi casib; vtamur: humane imbecillitatis haud
dubie oblitū videri possumus indigni: qui a vulgo credamur. ali-
quid distare sed ex eorum potius numero esse: qui falsa opinio-
ne imbuti se. et sua. extra omnem humanitatis aliam esse opor-
tere existimant. q̄ non minus turpe prudenti sit viro credere q̄s
stultum opinari. Vtceret ego longiore adhuc epistola: quo ad te
in sententiā adducerem. nisi certo scirem eum te esse. qui non
tibi tantum: sed alijs quoq; quū opus sit: possis optime consi-
lere: superest igitur: vt quātū potes enitare: vt obitū dulcissime
cōiugis ita te tulisse audia. vt nō dearti vnā: que mori nō potue-
rit: ubi matrimonio iunctā credidisse videaris. Sed qui cōiuge
adempta: tam pulchre eā iacturā ferre posses. quā tua virtus
et persone quā sustines: dignitas postulat: Adulescētē: qui cum
tuis ad me litteris venit: quū tua: tum Bononiū viri clarissimi

causa libens excepissim nisi ita statutum haberetur - procul ad
omni negotio esse quoad inerhausta hec suscepte hystorie seri-
es fuerit ad exitum perducta. Et nunc seragesimus est liber in
manibus. Utinam aliquando portum teneamus. Vale Vene-
tius postridie Idus Februarias.

¶ Mar. Anto. Nouellino suo.

¶ Commendat amico filium suum.

Ram fateor: tecum omnino aliqua de filio - quē tue
fidei credidi - acturus - quum ingens curarum estus
me istinc pene precipitem egit - nunc tantum abs te
peto vir humanissime - ut si me dignum tua amicitia existimas
Marium ita apud te habeas - ut ipse intelligat se Patavij nō
voluptatis - causa - a patre - constitutū. Sed ut per labores que-
rat sibi reditum - vnde sua culpa nuper exidit - quod spero eum
facturum - si tua auctoritas - fidelissimeq; adhortationes fluctu-
antem adhuc animum ad bonarum artium cultum ererent -
nam quod ad me attinet - utinam tam libenter illi per virtutē
sibi gradum faciat - ad pristinam patris benevolentiam recipere
randam - quā facilis ipse ero in filium - paratūq; omni tempo-
re eū eo redire in gratiam. Quid de ratione studiorū scribā nihil
est - nisi ut te auctore creticum grece audiat - scribatq; sibi lectio-
nes - ut facilius stilo assuescat. In quo scio ego - quantum tua
opera possit pueri profectū iuvare - hortando monendo - casti-
gando errata - quod si a tua humanitate impetro - ut id labo-
ris velit mea causa suscipere - quoad vitro - tantum tibi vir op-
time debebo: quantum illorum nulli: quibus plurimum debeo: da-
bit: et Tyriace cōmuni amico operam in qua lectione recogno-
scenda iuvabit - haud mediocriter - ab eo adolescente - quē domi
habet - quiq; ut audio iam biennū est dialectice discipline assue-
tus: et ut breuiter dicam tota ista domus - dei optimi providen-
tia - mihi oblata est - ad filij profectū. Utinā tam ipse sibi ad sit:
quā cetera ad vsum studiorū affutura confido - dedi quattuor
aureos numinos huic qui has meas tibi attulit litteras Dabo
operam - ut singulis mensibus - aut quibus tibi libitum fuerit
pensionibus - reliqua tibi pecunia representetur. Vale.

et me illu
quantū
tunc r
bis - sed
solicitu
que filio
efficiat
tum gen
ta tapst
tuam m
illud eti
moriam
les. Gra
Nec cu
mestico
pleriq;
am - et
et velle
ut sper
tus q;

illi con
sblega
bit - ut
dio sum
eo - si v

¶ Mar. Anto. Marlo suo.

¶ Hortat filium ut litterarum studiis operam navare velit.

Go multa animi egritudine vir mihi constabat quibus
Patavij nuper vna sumus. paucisq; tecum egi: quibus
multo pluribus agere debuissim. Sed omnium maxime
illud eram abs te petiturus ut die noctuq; considerares
quantum te niti oporteat. ut eo unde tua culpa excidisti per vi-
tutem redeas. Quod ut facias non tantum tua causa elabora-
bis sed ut patre qui paratus est tecum redire in gratia presenti
solicitudine leves quare te fili rogo et hortor per omnia iuras
que filios parentibus obstringunt ut totis viribus emittaris
efficiasq; ut omnes intelligant Sabellicum non peioram fili-
um genuisse qm ipse vir fuit aut certe videri voluit. Quare arci-
ta capsum atq; alacri animo omnem mentem et cogitationem
tuam in bonarum artium studiis dirige ad quorum profectum
illud etiam atq; etiam monebo ne incerta pro certis habeas me
moriam ad hec quantum potes exerce poteris enim quantum vo-
les. Græce scribas latine legas verumq; studium eque procedas
Nec cuiusq; consuetudinem te credas nullis dico preterq; do-
mesticorum. Venit Patavium Sanctonini filius veniens aliq;
pleriq; fac queso ne sis illis ludibrio nec videaris tantum ad ur-
am et patris ignominiam natus quin sciant omnes te posse
et velle tuos equales virtute et constantia superare Quod si
ut spero feceris facile consequeris ut sis mihi non minus cha-
rus qm antea fuisti. Vale.

¶ Mar. Anto. Bonfini suo.

¶ Iterum commendat amico filium suum.

¶ Quod ad te scribam in presentia nihil est preter vni
ut Marium tibi commendem ea dico commendatione
que diligentissima esse potest. multi qui nollent tibi
illi consultum: meum palam consilium accusare. Quod puerum a me
ablegaverim. Sed me neq; penite facti neq; impropter penite-
bit ut spero modo Bonfinis meus ita evenire velit cum Alexan-
dro sum hic loentus ab eo quotidie audiat Marius et tu cum
eo si voles Aristophanis lectionem tu pro nostra mutua be-

D

nevolentia da operam. ut Marus nō sōlū audiat sed ediscat
etiā que audiuerit. Poteris si vales efficere nisi puer nimis one
teatur. ut publice aliquid grece audiat: ut vtriusq; lingue ratio ex
e quo procedat. Tu velim ad me. quod tuo cōmodo fiat: quam
sepissime scribas. ut scia quid istic agat. scripsi. ut volebas: ad
clarissimū virum Lucatū. Adulescentē quē mihi per litteras co
mendaisti. omni comitate sum cōpletus: estq; quotidie mecum
commendo illi Marum: ut in eo grece instituendo: ipse quoq;
aliquid patrem demereatur. Vale.

¶ Mar. Aneo. Bonfini suo.

¶ Indicat quibus studijs velit filium institui.

¶ Er omnia amicitie iura oro te Bonfinis. et obtestor:
ne me superbie ne desidiē accuses. quod tuis lepidissi
mis litteris non ita ut velles respondeo. nosti credo
quibus districtus curis: omnibus potius q̄ mihi et meis satis
faciā: sed sic habeto nihil esse te vno mihi gratius: nihil institui
tione ista: q̄ in Mario erudiēdo vteris. meo iudicio: sancti: pul
chrius: vtilius: illud etiā atq; etiā. abs te contendo. ut si
me amas et si a me amari nō ignoras. sedulo cures ut Mari
us quam maxime exactū scribendi characterē. nō modo capiat:
sed vel abs te: vel ex alio quā celerrime arripiat: nec vnus duo
rumve aureorū parcatur impense. modo fiat quod in primis
fieri volo: in eo mihi per te cautum velim. ut nihil tradenti for
mam prius detur. quā puer recte stilū perceperit. meminī quē
dam pecuniam ab Hunniensibus: familiarissimis meis. eo no
mine acceptā. occulta fugā: interuēnisse: quū pueri. quos insti
tuendos susceperat: nihil adhuc proficissent tu perceptū scriben
di stilum fac ut vel inuitus seruet: immo augeat. nec patiāre
queso illum affectata celeritate in pelus delabi. ne in ijs quidem
que per lusum scripserit. Cupio ad hec pari studio greca imi
tari: ut quotidie aliquid scribat et grece. nec diutius: quod ad
ceteram eruditionem attinet. velim eum in grammaticē questi
unculis immorari. iam tps est ut in rōibus assuescat. quare
Licitū velim illi vel Lactatiū pponi. Unde pleniorē haustu hau
erit eloquētiā: satis superq; grāmaticē dabit: si quito aut seruo

quodq;
reliqui
decur:
hi red
ssime
nem d
nec de
certe
sultu
ne pe
sum
do. et
am:
offici
nem
venit
grā
am
cui
es h
cliv
v: b

men
-cup
ran
te p
eua
rea
tu

quodq; die ad illam pueriliū questionū discussionē reuocabit.
reliquum tempus scribendo loquendo meditando eloquentie
decur: Lucij litteras de quib; ad me scribis nullas adhuc mi
hi redditas vehementer mitoz. fuissent profecto longe iucundi-
ssime reddentur postea fortasse tu interim meo nomine homi-
nem doctissimum saluta: Faseolos meos iam dudum expecto
nec despero futurum ut ex tribus pueris vnū ad te mittā: agam
certe pro viribus ut hac q; parte sentias a me tue dignitati cō-
sultum. Ego non modo per hiemem ad vos non veniam sed
ne per reliquum quidem hyemis nec prius omnino venturus
sum q; dimidium veris erit: interea Marium tibi commen-
do eius mores et institutionem totius traditam etiam atq; eti-
am: trado tantum habeto ex multis quos tibi ad hunc diem
officio demeristi gratiorum Sabellico te expecturum esse nemi-
nem. Vale. Iterum et quod tam tumultuose ad te scribo da
veniam meo: umq; laborum rationem habeto: qui adeo me de-
grauant ut nec quid scribam nec quid scribi oporteat satis sci-
am si ad me aliquem ex ijs: qui huc nauigant venire iusseris
cui tuto aliquid credi possit mittam ad vos sub natalitios di-
es bellaria fac preterea ut sciam qua regione istius v: bis domi-
cilium condurris ne nostre littere prius circumferantur tota
vibe: q; quo volumus perferantur. Vale.

¶ Mar. Anto. Lucio suo.

¶ Commendat amico filium suum.

Legissem litteras tuas libentissime nam eas te debi-
sse Bonfinis nostri littere iam antea significarunt
sed illas intercuisse arbitroz quando ad hunc diem
nemo reddidit Expecto alias abs te recentiores: quibus erudiri
cupio: quid puer meus agat an sit quod de eius profectu spe-
rare aliquid possimus in quo nihil eque ac tua opera nos iura-
re potest Ceterū quantū illa in filio institudo: tantū predicatio
tua: vel testimoniū potius: patris spem cōfirmare poterit prete-
rea q; satis ingenue facere mihi video: si tibi viro optimo mu-
tum debere cupio. Pro nostra nuper inita amicitia abs te

D ij

pero: ne patiaris has litteras: quas ad Bonfin: et Mari: be:
di: istic dicitur vagari: sed des operam ut per aliquē tuorū con-
tinuo illis reddantur: erit id mihi vehementer gratum. Vale.

¶ Mar. Anto. Mario suo.

¶ Gratulat' filio q' tantū in eloquentie studio profecerit.
Ratulo: tibi bellissime Mari: gratulo: inqz tibi - et
mibi gaudeo q' in ista celeberrima vrb: frequentiqz
hominum conventu: his paucis diebus tam cōstan-
ter et venuste: qz ipse volebam - peroraueris: deposuerisqz vel
vna actione non obscurū future virtutis rudimentum. Signi-
ficant' id mihi - per litteras - Bonfinis noster: satis quidē tu: rū
laudū: sed magis: ut puto: veritatis amicus - et si aliunde est idē
mihi compertū: sic enī natura cōparatum est: ut nascenti lau-
di omnes libenter faueant. Tu suavissime Mari: perge ut cepi-
sti porro ire - ac tibi persuadeas volo nullum esse locum tam ar-
duum: in his studijs - que nobis cum multis cōmunia sunt - in-
quē: quū ingenij facilitate: cum preceptorum industria: quibus
iampudē das operam: nō sis facile evasurus: volo itaqz fili te
optimos imitari artifices - qui nō satis habēt inchoare imagi-
nē: nisi ad imos pedes oia affabre figurarint: nec volo mihi Ap-
pellem nobilissimū alioquin artificē: in hac parte dari - qui Ve-
nerem mirifice inchoatā reliquit: nec enī nō potuisse eam absol-
vere credibile est - sed noluisse - enitere ut in eum virū evadas - in-
quē te evasurū mulet angurant. Ego ut et cupio et opto: priori
mis dionysijs - aut ad te veniā: aut mittā ad preceptorē tuū pe-
cuniā: ac tu aliquid expecta. Sed cupio cognoscere quid sit cur
pecuniā indigeas: malo enī si qua re opus est - id quicquid erit
Venetijs qz alibi tibi paratū iri. Sed in eo perbelle nobis con-
veniet: modo is sis: qui ad usum tibi - non ad lusum pecuniam
deposcas. Vosti credo Sabellici stomachum. Vale. ⁊ ad me fac
quotidie scribas.

¶ Mar. Anto. Bonfini suo.

¶ Significat quibus rebus velit filij erudiri.

¶ Ommino tibi Meritum: idqz ego magis ex meo
instituto facio qz qd ita opus sit: vna te oro: immo

obtestor: ut quoties te aurigat de aliquid loquit: miro enim ut mihi
hi dicit tenetur eius rei studio des operam ut confessum adsit illi
equus sed bipes equus in quem sublatus tibi et mihi meritas det
penas. Sed tu vir amicissime quid puero indulges: quasi pa-
rum adhuc intelligas ad quid eum istuc miserum. quin inuitus dis-
cat a ratione stare: recordet patris precepta recordet minas: qui-
bus illi est omni voluptate interdictum impetret volo nonnunquam
remissiones: ludat etiam sed domum: ludatque trocho. pila disco-
sintque ferie ille vnus horum: nam duarum nimium est: recentissima ele-
mentorum figuratio satis mihi nuper blandita est. Sed corrupta
scribitur: et ra. io cum ea laude fecit equilibrium: sed tu queso da tuo Sa-
bellico hoc: da patrie sollicitudini ut legat ille velit nolit Jo. To-
rellij pagella: que per breuem Romanam orthographiam omnem fere
continet rationem. Potuissent ea emendatius tradi: sed tu quedam
emendatio: tuo iudicio facies. Cetera tue humanitati officio:
pietati commendo: per omnia iura amicitie que mihi tecum intercedit
oro te: obtestor: ut puero quantum potes inses. ita agas. ut
utroque stilo eque assuescat: quod si mihi: ut spero: presiteris: plus
vni tibi debebo: quam qui quid amicorum ubique mihi est: nec expe-
ctes rogo ut quotidie ad te scribam: improbi est: et parum officio-
si: ab homine negotiosissimo: ociosi hominis officia erigere: scri-
bat puer ad me: ac quod sepius scribat: fingatque: si vera scribi
non possunt. verba nunc querimus non rem. Vale.

¶ Mar. Anto. Mario suo.

¶ Mittit filio munuscula et eum ad litterarum
studium hortatur.

Tunces amygdalas ad te mitto. et tuniculas duas
lineas: centum papyri folia: si qua re alia indiges fac
ut sciam. Quod aurigationis sis tam studiosus fa-
ctus gaudeo ut debeo. etiam cum precepto: per litteras: ut quo-
ties equitare voles det operam ne desit tibi equus. Sed heus tu
infans quod tam diversus abis a patris instituto: nec respicis quod sis
cum te domo ablegauerim: audio preterea ex illa tua feritate ni-
hil remitti. nec pernicitiam ista toties a me communi iactata: mi-
nis aut verberibus cohiberi potest. Sed vide ne dum nimis commar-

D iij

sis: patris beneuolētia destitutus: ab omnibus destitutus: quin
das operā ut audiā te vno nihil mihius esse: nihil hūanus: que
virtus nris studijs fili tā amica est: ut inde sibi nomē poti⁹ q̄s
ab eruditione accepisse credi possint Vale. et fac ut te indies ma
gis proficere audiā: quo vno nihil mihi gratius nunciari pote
rit: nisi ad te calceos: sed sutor nō tenet vestigij modulum:
emito eos istic: aut cōfestim ad me pedis formulā lris inclusam
mittito. Estius vestes sub ydus Maias ad te mittā: interea
disce si potes estatē ferre: q̄n̄ r̄ alij quū opus sit biumā ferāre:
recēs ista scribendi figura: quā tibi nuperrime delegisti satis vi
deri possēt probabilis: nisi omni orthographie rōne careret: que
causa fuit ut litteras: quas ad Methiciū dabas: nō sim adhuc
reddere ausus: nam quid magis ridiculum fieri potuit q̄s in eo
aliquē reprehendere: in quo ipse sis errore frequentissimus: cura
igit ut littere tue diligētius scrip̄e huc perferant. que et mihi in
cundiores erunt et apud ceteros tibi eruditionis famam cōcilia
re poterūt. Fasolus puer oīno veniet: sed vir ante Maias Ka
lendas: Marcus Antonius accensus credo tacita quadā emu
latione: ne tibi: quū huc veneris: cessurus sit: tā acriter incūbit
lris: tantūq̄ proficiat: quantū vir vnq̄ futurū putassem. Sed
et Corcyreus puer. scis quē dico: vterq̄ grece. r̄ latine: discit Tu
fili caue ne ab ijs: qui diuitijs longe prestāt: eruditiōe vincaris.
Non vereor: quin si paululū admittaris: eo breui s̄z euasurus:
quo illi omni suo conatu haud facile peruenturi sint: hoc vno
nihil mihi gratius facere poteris: nihil quapropter te maiore
pietate amplexurus sim. Vale.

¶ Mar. Anto. Lucio suo.

¶ Ostendit q̄s gr̄ate sibi fuerint amici littere.

Mnia amicorum grata: sed ijs litteris quas nuper
abs te Carisi⁹ noster mihi attulit: neq̄ grati⁹ quicq̄s
ab vllō amicorum: neq̄ suauius afferri potuit. Quō
dij tabellarios perdant: qui sua: vel incuria: vel perfidia: me
tam diu suauissime lectionis fructu priuarūt: sed quo me illi lon
giorē corserūt: maior est ab te mihi voluptas repensa:
difficile dictū est quanta sim leticia affectus: quanto gaudio:

q̄s inter
ma vib
tum: nō
opto v
to. Sup
et tueri
accidit
Te pro
officij
potest
in prim
landan
tum: h

puero
desq̄ o
co a n
amico
vel cur
sest q

lam v
bi inc
attuli
pra o

quā
que
q̄s
ma
pote
um:
sam
crea
rāt:
vi
que
huc
n eo
ura
i in
clia
s ka
mū
abit
Sed
Tu
is.
us
ono
uore

q̄s incredibili voluptate: quod clarū amicitie nomē. In clarissi-
ma vrbē: clarissimoq; gymnasio: sit mihi non querenti reper-
tum: nō aliter q̄s militie nomē Achillis filio ad Troiā: Spero et
opto vt omni tempore simus vterq; alteri cōmodo ⁊ ornamen-
to. Superest vt amicitia auspiciatissime initam vterq; nostrū-
et tueri. et augere pergat. Ceterū quando vel casu vel cōsilio sic
accidit. vt quanti me facias preclare cū velis possis ostendere.
Te pro nostra mutua beneuolentia oro: et obsecro. vt quicquid
officij. studij. humanitatis. a te viro humanissimo expectari
potest. id totū mihi in filij institutione representes. erit id mihi
in patris gratum. et ad amicitiam nuper initam fortius copu-
landam vinculum arcissimum. vt qui te sponte diligere cepe-
rim: hinc nisi ingratus sim vehementer amem. Vale.

Mar. Antio. Alexandro suo.

¶ Hortatur Alexandrum vt in instituendo filio suo
acuratiorem diligentiam adhibeat.

¶ Vsi ad hunc diem: nunc Mariū ea cōmendatione
que maxime diligens sit tibi iterum atq; iterum com-
mendo: pro veteri nostra necessitudine te rogo. vt in
puero instituendo diligentiorē aliquanto curam adhibeas.
desq; operam. vt merito tantū tibi. omni tempore: iam inde di-
co a nostro illo veteri contubernio tribuisse videar. quantum
amicorum nemini. da hoc queso nostre familiaritati. et a me
vel cumulatiſsimā gratiā expecta. de libris per me nihil agi po-
test. quum hic veneris causam cognosces. Vale.

¶ Mar. Antio. Bonfini suo.

¶ Queritur se morbo conflictatum et oris de-
honestamento affectum.

¶ Tu et Marius valetis bene est. ego lenta febre: ⁊ ea
pitis grauedine. mor et rheumate. pene letifero. con-
flictatus. plures dies non extuli pedem domo. Sed
tam victus vici. iacturaq; vnius dentis facta. quē acuta mor-
bi intemperies. cōtra medicis frustra tendētib;: mihi ademit.
attulit mihi sub iteus casus consternationē nō mediocrē: ne su-
pra oris dehonestamentū maiore esset. secū cladē allaturus. vt

expressam loquendi facultatem cum dente desiderarem. Quod
video plerisse accidisse: nunc satis indulgenter mecum decidit mor-
bus quod nullo me maiore affectu incommodo: admoneor ta-
men nihilo secius: sed magis etiam magisque cogor: ob hec ppera-
re: humaneque infirmitatis memor: tibi et puero acutus instare:
ut quantum tua diligentia illius docilitate: vtriusque industria: fie-
ri potest: enixe decus operam: ut quandoque habeam quod tuto spera-
re possim: quod si: ut spero: tua aliquando opera fuero consecutus: et
hoc quicquid vite superest: per te minus sollicito erigam: et cum fa-
li parandum erit necessitati: si talis cura parentes sequitur nudus
spiritus tibi debere volet. Sed hec ego et meo instituto. Tu vir
humanissime fac quod facis: et puerum mihi totum a desidia: et
turpitudine vindica: quod Saseolus puer serius quam volebas
ad te venerit: non ego: sed pater est in causa: perstat tamen in sen-
tenta: mihique desidiam: et moram: exprobranti constanter affir-
mat fore ut breui filium ad te mittat: vellem intelligere posses
quod illi molestus sim: ita ut merito suspectus esse possim: pecuni-
am cui volebas libere dissoluisse: sed adeo acerbè tulit secius
mercedis parte defraudari: quam tua sponte ab initio pactus
esses: ut vehementer iratus eam quoque summam quam tuo no-
mine paratus eram ei representare repudiarit: minaciter te
eius daturum se operam: ut per fratrem et ceteros necessarios
paulo post cogaris istuc totum sibi reddere. Ezi cum eo: ut tan-
tisper adhuc pateretur rem differri. Quoad paucis diebus tu
ad me iterum: de eadem re scripisses. Quare nolum te virum:
isto ingenio: et eruditione: de re parua: ac pene sordida litigare.
Omnis mercenaria contentio docto viro turpis: sed de parua
pecunia turpissima. Vale. et quod vis fieri ad me scribito. Lu-
cium nostrum saluta: Marius Alexandro commenda.

¶ Marcus Antonius Mario suo.

¶ Hortatur filium ut ad patrem

doctior redire velit.

Ite ad te caligas: et nummos argenteos vicenos: tu
quantum ad hunc diem proficis: fac ut ex tuis literis cognoscam quam

tibi ha-
stro fa-
ut tam
mea in-
plus t-
tacet-
tam d-
lioubu-
omni-
k. et ab

m

rocem
fomen-
lium n-
es illa
te eleg-
nescis
ipse cu-
mulac-
iore ex-
dificat-
emito-
diligen-
non is-

frigid-
abri-

Quod
dit mor
teor ta
ppera
instare:
tria: sic
o spera
tus: et
cū fac
nudus
Tu vir
dia - et
olebas
ē in sen
r affir
posses
pecuni
se cius
pactus
uo no
er te a
ffarios
vt tan
bus tu
virum:
tigare.
parua
eo. Qu

tibi haud pauca scripturus. Sed illa qualia sint ex Carsio no
stro facile cognosces: summa oīm que abs te fieri volo hec sit
vt tantū mouibus: et litteris ad me cōfirmatus redeas: quātū
mea in te pietas postulat: et tu hinc discessurus promissisti: quū
plus tēpore nactus fuero: tunc ad te plura scribā: nunc illud a me
tactū haud quidē fires: nisi quotidie ad me scripseris: fore vt
tam durū me experiaris: quā Teucer Thelamonem: sed tu me
lioribus: vt spero: auspicij: huc venies: erisq; mihi tam charus.
omni tempore - q̄z patri optimo optimus potest esse filius. Va
le. et abs te nō epistolam: sed volumen: expecto.

¶ Mar. Anto. Mario suo.

¶ Mittit ad filiū munuscula et cum ad litteras hortat.

Mitto ad te estiuas vestes: violacei coloris: vnā ad pe
des demissam: alterā rosei paulo cōtractiorē: qua do
mi vti poteris: mitto et in his damasceni viridis tho
roem olofericū inclusum: tu ornāmēta studio: nō voluptatū
fomenta: tibi mitto erissima: nec me vnū ex vulgo credas: qui si
lium nimia indulgentia: et insano - insano reddat quin quoti
es illa sumpseris: fac ea animū reputatio subeat: expectari abs
te elegantioris huius educationis hostimentū nō vulgare: id si
nescis est: vt eruditione - et mo.ibus tantū proficias: quantum
ipse cupio - et tu hinc profecturus coram recepisti: id vnū si cu
mulate prestiteris: constantiā patris in te ornando: indies: ma
iorē expecta: calceos ad te misissem: sed sutor nos plures dies lu
dificatus: nonissime confessus est se nō tenere vestigiū formidā
emito igitur istic: aut alteram ad me mittas: ab aliquo opificū
diligentius conceptam: quam enim miseras viginti annorum:
non istius etatule: plures iudicarunt. Vale.

¶ Mar. Anto. M. Anto. Antimachi filio.

¶ Ostendit quanto amore erga Antonium affectus sit.
¶ Et si ab ineunte etate semper mihi visus es: incredibi
li quod a bonarum artium studio flagrare: vt nulla
sit tam grauis adhortatio ad virtutē que nō multo
frigidior: sit tuo isto ardore: et solertia: q̄z in greciā navigaturus:
tibi comitem destinasti: meus tñ in te amor: beneuolentiaq; sin

gularis efficit. ut te tua sponte satis incitatū. et ad metā plenti-
te gradu tendentē: voce et clamore iuvenem. et velut spectator ali-
quis tuis fauceam successibus: Ego: et si de tuo profectu nunq̄
dubitavi: ut aliquanto tamen plentior sequatur. velim te cū septi-
us cogites. ad quid in Corcyra navigaris: et cui viro operā da-
turus. ne si quod nolim huic expectationi: quā de te concitasti-
minus respondisse videberis: oia: per que proficere poteris pra-
eter voluntatē tibi absuisse credant. de qua. si aliquo modo du-
bitarem. multo longiore vsus essem epistola: nunc qm̄ cetera ti-
bi constant. siq; ipse talis. ut nisi opinione fallo: nulla indige-
as hortatione. tantū abs te precibus cōtendo: ut absentē Sa-
bellicum ames. ac quantū potes emitare. ut ita moribus et stu-
dijs ad nos confirmatus redeas. ut non solum presentem de te
opinionē sustinere possis. sed ut Antimacho. etiam patre. viro
clarissimo: non indignus habearis. Vale.

¶ Mar. Anto. Nouellino suo.

¶ Egrefert q; filius nullas ad se litteras dedit.

Da fide et industria fretus: neq; Mariū ad studiū
hortor. neq; eum tibi per litteras cōmendo. non po-
ssum tamē nō mirari. quid sit. quod ad me nihil scri-
bit. admouī fateor. illum dialectice studijs nō inuitus. sed eo con-
silio id feci. ut non infans. et facundo fieret. et vocali mutus.
Jam integrum mensem hinc abest. nec vllē eius littere ad nos
perferunt. Sed tu vir optime age nunc. et mihi tacētē filium
erecta. corripe obiurga. fac illi assiduū cōnitium. torpore istū
immo veterinū potius. et probra desinat aliqui inepitire. et quod
sua sponte prestare debuit. praestet rubore victus. pareatq; alie-
no imperio. qui nunq̄ paterne voluntati paruit. aut q; nunq̄
didicit id facere. aut quia noluit. cupio et tuis litteris cognosce-
re. quid me sperare oporteat. quicquid ad me de eius studiij ra-
tionibus scripseris. id verissimū putabo. Interim cōmenda tū
habeas. queso. nec illum patiaris otio et desidia torpescere. Quōd
ad contubernij mercedē atinet. velim. sic ipse et patris sententiā
usque proficiat. quē admodum pater tibi. et omnibus de eo. bene

meritis-cumulatissimam est gratiã relaturus. Vale.

¶ **M**r. Aneo. Nouellino suo.

¶ **E**xpectat amici et filij sui aduentum.

Dñunt iam dies dominici ascẽsus. et ego tibi. et Ma-
rio hospitium parauit non auro et purpura sed co-
mitate multa et hilaritate. Cupio et opto quod tuo
commodo fiat: vos hic apud nos his proximis nundinis esse-
iam vitrarij insticores tabernas in publico statuerunt: expecto
verum q̃ vestrum: aut neutri. Expecto et Tyriacã nostrũ: qui
se vobiscum venturum pollicitus est. Sed ille dur sit nõ comes
Vale.

¶ **M**arcus Antonius Anto. Tubicini
Theologo insigni.

¶ **A**micum amico commendat.

Commendauit tibi sepias - superiore anno - Felicem
Vlm. cũ minoritanti ordinis et nunc nisi diligenter
eum tibi commendem inhuman^o sim - presertim cũ
persuasum habeat nihil esse. quod tu vir piensissime nõ sis li-
benter mea causa facturus. quod quũ ita sit. si illum tibi antea
studiosẽ comendauit. nunc studiosissime commendo - vt quod
tua dignitate incolumi fiat: obtineat Felix locum hic Venerijs:
qui nuperrime vacare cepit et decessu fraterculi cuius dã: Qui
his paucis diebus Venerijs profectus est. nõ rediturus. vt mi-
hi dicitur. erit id et felici ad studiũ conducibile: et Sabellico: qui
locus est tui nominis. vehementer gratum. Venerijs.

¶ **I**mpressum Lypzã per Jacobum Thanner Her-
bipolitanũ. Anno dñi Millesimo quingentes-
simodécimo tertio.

plentis
or ali
nunq̃
cũ sept
rã da
tastr
ris pie
do dur
era ti
ndige
e Sa
et stu
n de re
e. viro

studia
n po-
bil scri-
o con-
nutus.
d nos
filium
ne istis
e quod
z alle-
nunq̃
nosce-
dij ra-
ndatũ
re. Q̃
entia
o bene

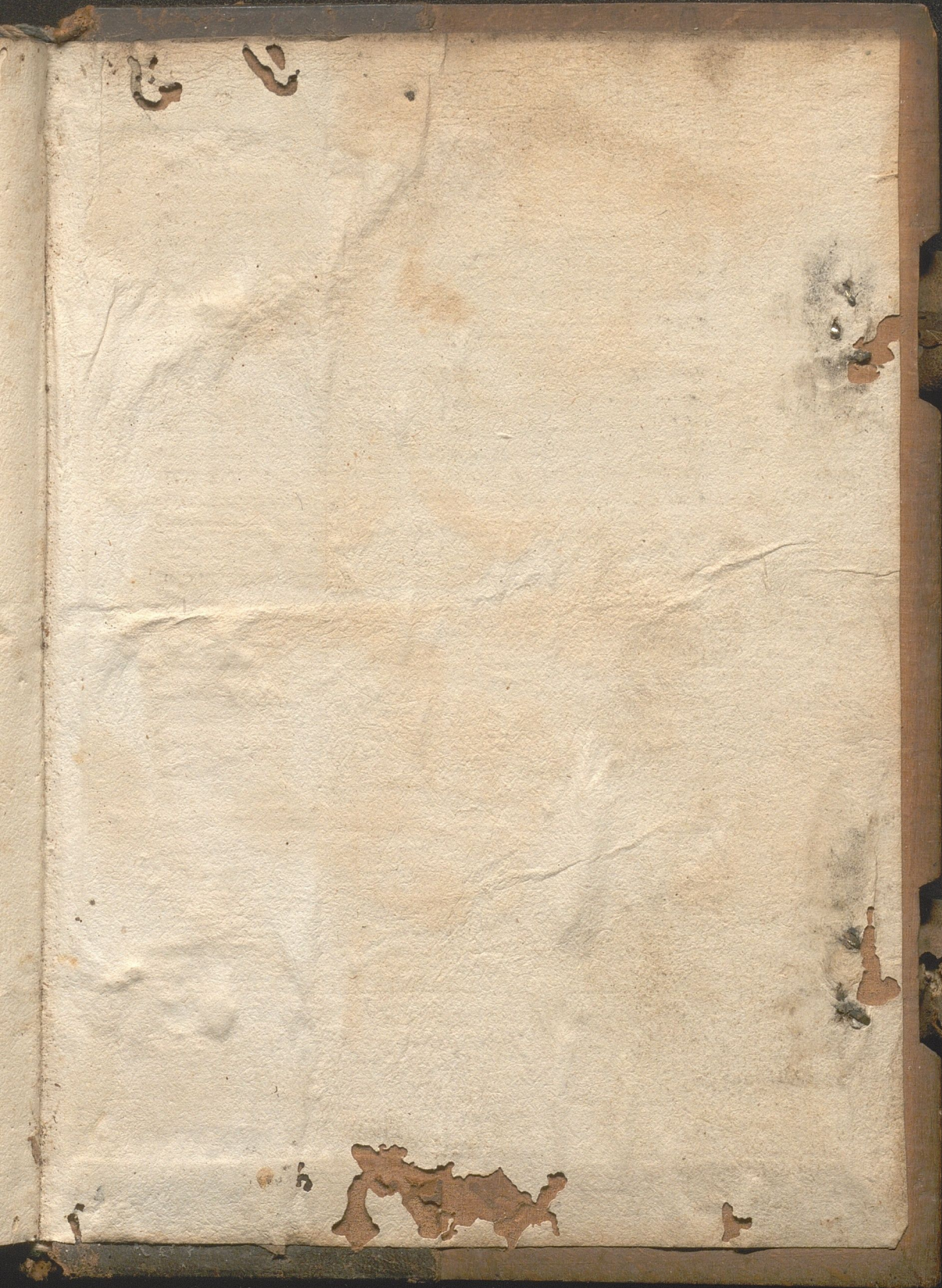
Epistole pulchre & p̄rio ad patre S d

Colendissimo Senitor Sias me ex bonitate dei optimo In
hinc vobis die Valeo & te quoque valeo hinc n̄pio: Non sit in
me Summa diligentia in sudare tunc sic vo n̄ms Insi's p̄p̄q̄
(Vt dicit planty) Quia excellentior est omni thep̄ario Et
m̄tionē habeo quare die notiq̄ id fesso & dno labore
lucraty est Et in m̄m̄ ad p̄ndū augm̄tū & ad imm̄tū
esse possis Equidem de die In die conabor studio: Ne ip̄
Inimicilzq̄ etate in am̄ter q̄simaz Injūc h̄d gratularis
ne inq̄ s̄m̄q̄ labor ga me totaliter sit in v̄t̄s Non te tate
at Diligentissimo Senitor me egere duobz libris Nona in
lectione (prolas poetrie) Dnm modo scribe cogor p̄cip̄
& atemptum tantū tantū p̄m̄m̄ q̄simi me tibi ex bibliothē
la rogabam: constaret p̄p̄t̄a & rogo & obsecro vt michi
ex ma benivolentia tantū p̄m̄m̄ desines & ne me ne
glige facit Et n̄ h̄is deo comm̄daty Vale

Epistola ad n̄rez S d

Pr̄stantissima m̄t̄

Senitor oia in l̄ta & Inimida s̄cedunt Ulmberge (&
deo p̄i omnipotenti ago q̄ pl̄nias gr̄as) Et te certorem
m̄t̄ p̄rio litteralis q̄ me nullas in t̄a deficiere Quā &
Lam̄p̄ia & codicibz Ino genitorū Sigilam de volum̄is ne
negligax & Otiositas in me exiteret (Vt dicit Bernh̄adg)
Sunt in qua statim generat̄ Vermes Sic et In h̄ore
otioz q̄nant̄ p̄nexe & inque Logitacōes Itaq̄ te ex
ocad̄ habeo vt patri Inimbas & ip̄m̄ magna in diligentia
hortari velis ne me v̄t̄a tarditate codicibz p̄stet Verm̄
te et̄ admones interire ne et̄ tradas obliuioni Quip̄
pe facile cogitandū ē me pl̄nes subn̄olaz t̄pe estimali dis
cipare & indigere q̄ in t̄pe h̄emali p̄t̄ & sudore & calore:
In vo nil maḡ d̄nas q̄ interm̄as in h̄ic v̄p̄ v̄t̄m̄p̄
illas in p̄p̄m̄ dimidij anni v̄p̄s s̄m̄ p̄p̄t̄ea adm̄
rare noli neq̄ reasi quod distincti modo s̄m̄t Non te la
teat Tibialia maḡ nil valere Itaq̄ et̄ rogo ne mei inme
mor esse velis Vale

Breviores Epistole

Marci Antonij Sabellici viri no

stra tempestate litteratissimi: ex cuius elegantissima
mo Epistolarum opere/pro rudibus latini sermo
nis adolescentibus/hæc quæ videntur succi-
nctiores extractæ & suis argu-
mentis illustratæ sunt.

